

Zájezdy KČT Sonice v letech 2011 až 2016

Zpracoval Rak Josef 2026

2012

2012

Seznam zájezdů KČT Solnice

2002	Zájezd Šumava – Železná Ruda
2003	Zájezd Tatry - Vavříšovo
	Zájezd Dolomity - Klausen
2004	Zájezd Rychlebské hory – Račí údolí
	Zájezd Tatry - Ždiar
2005	Zájezd Jizerské hory – Raspenava
	Zájezd Šumava - Vimperk
2006	Zájezd Hardegg Mariazell - Lechovice
	Zájezd Podkarpatská Rus - Rachov
2007	Zájezd Českosaské Švýcarsko - Srbská Kamenice
	Zájezd Alpy - Forstau
2008	Zájezd Beskydy - Rožnov
	Zájezd Košice - vysokoškolské koleje
2009	Zájezd Krušné hory - Teplice
	Zájezd Julské Alpy - Bled
2010	Zájezd Francké Švýcarsko - Mariánské lázně
	Zájezd Roháče Malá Fatra - Istebné
2011	Zájezd Česká Kanada - Jindřichův Hradec
	Zájezd Bílé Karpaty - Filipovo údolí
2012	Zájezd Novohradské hory - Děkanské skaliny
	Zájezd Dolomity - Castell di Fiemme
2013	Zájezd Slezské Beskydy - Třinec
	Cyklozájezd Dunaj
2014	Zájezd Lužické hory - Heřmanice
	Zájezd Strážovské vrchy - Púšť
2015	Zájezd Jáchymovsko - Mariánská
	Zájezd Javorníky - Velké Karlovice
	Cyklozájezd Pálava - Strachotín
2016	Zájezd Křivokládsko - Roztoky u Křivoklátku
	Cyklozájezd - Vltava - Labe Praha - Míšeň
2017	Zájezd Kokořínsko - Doksy
	Cyklozájezd Bavorské železnice - Domažlice
2018	Zájezd Český les - Rybník
	Cyklozájezd Ohře
2019	Zájezd Chřiby - Osvětimany
2020	Zájezd Pošumaví - Dobrá Voda
2021	Zájezd Českosaské Švýcarsko - Kytlice
2022	Víkend na Jestřebí boudě
	Zájezd Českosaské Švýcarsko - Kytlice
2023	Zájezd Jizerské hory - Albrechtice
2024	Zájezd Šumava - Srní
2025	Zájezd Lužické hory - Jiřetín pod Jedlovou

Vedoucí zájezdů

Josef Holec

Josef Jirsa

Jan Tomáš

Janečková Inka

Věra a Zdeňek Žabokrtský

Zima Radek

Zájezd KČT Solnice do České Kanady

20. - 23.5.2011

60 účastníků turistů

Honza Tomáš

Vedoucí: Josef Holec,

Česká Kanada Landštejn

Vyjíždíme dvěma autobusy, první cíl Louňovice pod Blaníkem a výstup na Velký Blaník. Od parkoviště krátké stoupání, míjíme naučná zastavení. Nás zajímá hlavně pověst o blanických rytířích. Dohadujeme se, zda již je, či není čas k jejich vystoupení. Vítězí názor, že bude ještě hůře. Na vrcholu rozhledna, pouze pro 15 osob, tak se obhlížení krajiny pod Blaníkem protahuje. Nezbytné skupinové foto a pivo a jdeme dolů po zelené a podle azimutu zpět k autobusu.

Blaník

Přejíždíme k Táboru, další zastávkou je hrad Choustník. Správce se nám podařilo utrhnout od sekačky, vybral vstupné a svěřil nám klíč od věže. Opět hodně schodů, výhled je překrásný.

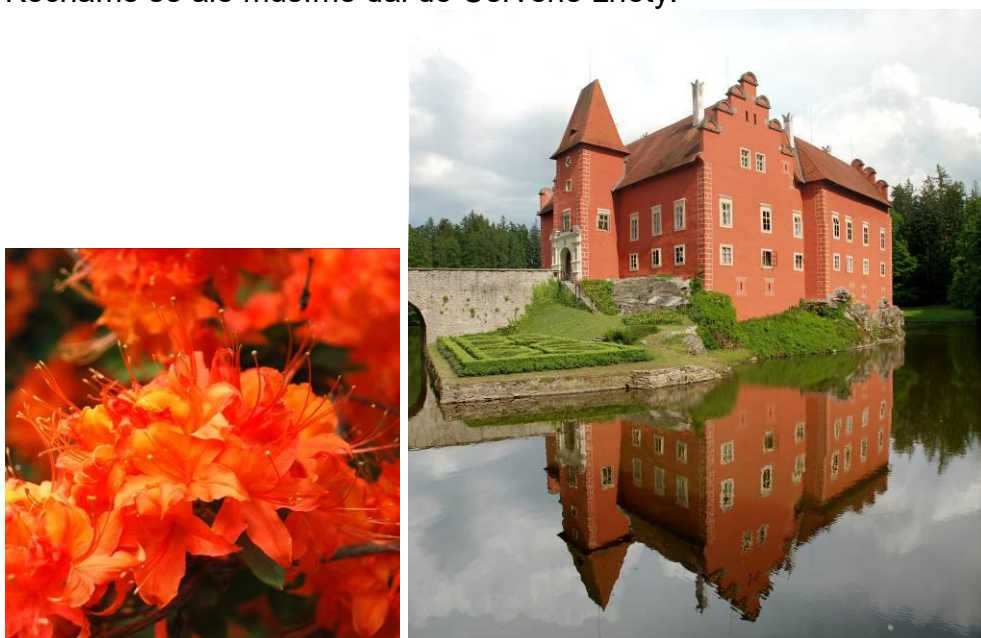

Choustník

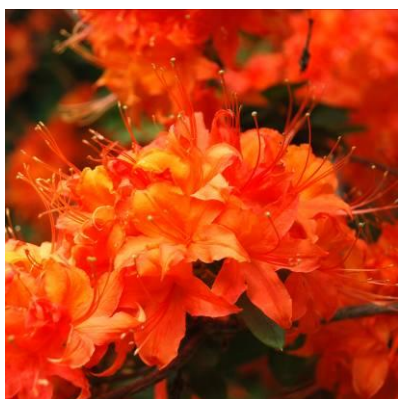

Choustník

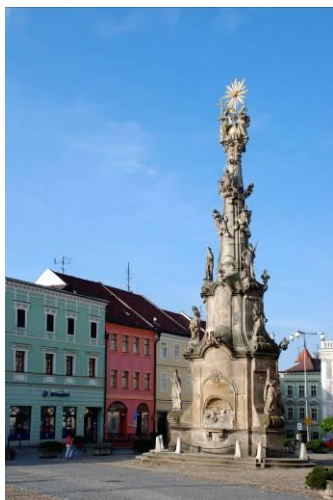
Kocháme se ale musíme dál do Červené Lhoty.

Červená Lhota

Zámeček překrásný, obcházíme jezero, abychom jej viděli ze všech stran a ještě hezčí jsou kvetoucí keře, omamně vonící. Nezbytná káva za horetní ceny a do Jindřichova Hradce. Po ubytování a večeři procházíme město, památkovou zónu, okukujeme 15 poledníků, krásný kostel, morový sloup na renesančním náměstí, zámek, rybník Vajgar. JH je překrásný."

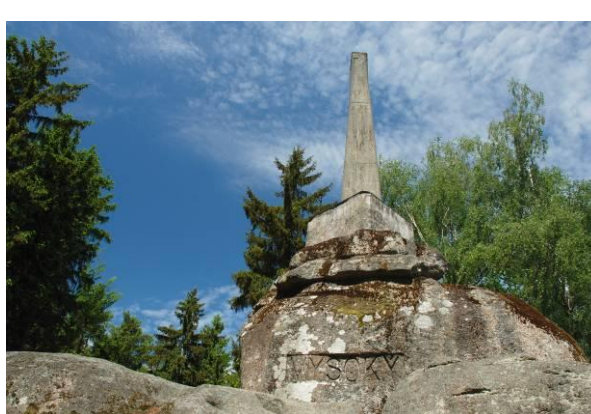

Jindřichův Hradec

Sobota:

Podle plánu přejíždíme do Kunžaku a jdeme na Landštejn. Kunžak je hodně rozkopaný, značku nenacházíme, ale po půl hodině azimutu ji objevujeme u malého rybníčku. Je hodně teplo, modrá obloha, jdeme lesy a stále je se na co dívat – skály, potůčky, rybníky, malé i větší. Vystupujeme na nejvyšší vrchol České Kanady, Vysoký kámen 738 m. Hromadné foto a do Kaprounu. Inzerovaná hospoda na kterou se všichni těšili je zavřená a tak musíme až do Landštejna.

Vysoký kámen

Cestou od rybníčku obhlédneme chalupu vybudovanou z kaple. Pěkné. Na Landštejn stoupání, ale u hradu několik hospod, které dobýváme ztečí. Bernard teče proudem. Po doplnění tekutin jdeme na prohlídku hradu. Schodů na věž je mnoho, ale vyhlídka stojí zato. Přehrada s četnými meandry pod hradem, rybníčky, vesnice, dokonce i tank ve vesnici.

Landštejn

Přejíždíme autobusy do Nové Bystřice, ve zmatcích naše ženy vybírají na vláček a jedeme domů úzkokolejkou. Chvillemi hodně leje, ale to nám nevadí. Večer opět JH, hrobka Černínů, parky, zámek, ...

Neděle:

Tentokrát do Rakouska. Cílem je malebné městečko Heidenreichstein. Procházíme zámek Kinských, na náměstí fest, hodně stánků, je birmování. Fotíme slávu v kostele, průvod birmovaných dětí.

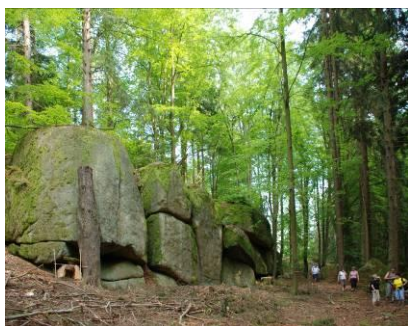
Heidenreichstein

Přejíždíme nad město a z parkoviště procházíme Naturpark Heidenreichsteiner Moor. Krásné lesní cesty nás vedou k úžasnému jezírku Teichsee. Sluníme se, někteří se koupou a ani se nám odtud nechce. Další větší jezero, a rozhledna připomínající myslivecký posed. Cestou zpět výhledy a odbočky do rašelinišť. Hledáme skálu Haggenstein. Všichni fotíme natáčíme p. Suchanka, který vylezl nahoru a pózoval pro davy pod skalou.

Naturpark Heidenreichsteiner Moor

Pivo z autobusu a přejíždíme do Litschau. Opět fotogenický zámek, náměstí s bystou skladatele Karla Schrammla. Konečně víme proč se dechovkám často říká šraml. Obcházíme několik kilometrů jezero a stoupáme ve slunci ke Grázlově kameni. Dříve objevujeme autobusy, řidiči jsou šikovni. Hledání Grázlova kamene se komplikuje, není na kopci, ale v roklí.

Grázlův kámen

Litschau

Rum

Cestou domů chceme na rozhlednu v Hirshenschlagu, ale je prťavá, tak ji s pohrdáním jen objíždíme. Před JH nás zaujal poutač u čerpadla: Natural, Diesel, Rum. Tak zatímco řidiči čerpají naftu, my tankujeme rum.

Pondělí:

Český Rudolec – Slavonice

Grázlova stezka z Rudolce je špatně značená, tak k pile u Doubkova mlýnu jdeme po modré a po silnici, zámek v Rudolci je v hrozném stavu, brzo spadne.

Rudolec

pila u Doubkova mlýna

Pilu se nám podařilo otevřít, ale zrovna nefungovala. Hodně nás zajímaly plechové trojúhelníky nad rybníkem, výtvar mladých umělců. Jejich smysl nikdo nechápe a vysvětlení místních: jsou na h...

Stoupáme ke Grázlově sluji, svačina a podle rybníků a rybníčků (Mateční, Dlouhý, Troubný, Šatlava,...) stoupáme nad Slavonice. Výhled na Slavonice umocňuje naši žízeň. Pauza dvě hodiny na oběd, prohlídku města a výstup na věž s dalekým výhledem. Krásný závěr putování.

Slavonice

A jedeme domů.

Výlet překrásný, umocněný počasím, dobrou partou.

Zapsal: Josef Holec

Foto: Josef Rak

Zájezd KČT Solnice do Dolomit

Sella

Vedoucí: Josef Holec

44 účastníků

Odjíždíme na noc 21.9. 2012 ve 13 hodin v sobotu jsme v Brixenu. Procházíme parkem na náměstí, kouzelnými uličkami k dómu, k hotelu Elefant a k domku ve vinicích, místy pobytu Havlíčkovými.

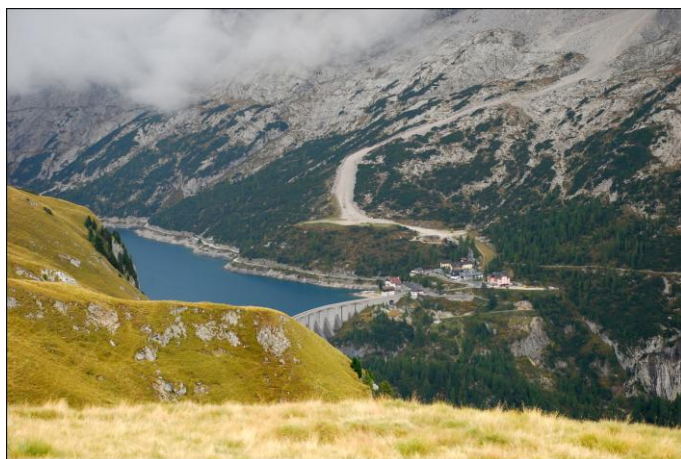
Z Bozána vyjíždíme mnoha serpentiniami na náhorní plošinu Ritten, do městečka Lengmoos k zemním pyramidám . Ty vznikaly zvětráváním pod poklicí balvanu na jílovém podloží. Ale nás zajímají i krásné výhledy na Dolomity – Schlern, Rosegarten, Sellu. V 18 hodin jsme v Castellu di Fiemme a ubyto-váváme se v hotelu Latemar. První večere je šokem, tolik jídla každý den, asi nezhubneme.

Ráno oblačnost je nízko, chceme na passo Pordoí, ale cyklozávody nás nutí vrátit se do Pera di Fassa a mikrobusey vyjet na Rifuccio Gardecia. Odtud všichni stoupáme na chatu Valojethütte. Svačíme, občas se objevují i štíty Valojetek. Družstvo A stoupá passo del Coronel 2400 m, odtud na Karerpass k autobusu. Skupina B klesá do Pera di Fassa.

Pondělí: Bindelova cesta. Z passo Pordoí k Lago di Fedaia. Ze sedla s výhledy na Sellu a Langkofel stoupáme v mraku pod Sasso Bece 2534, pokračujeme vrstevnicovou trasou k Rifuciu Col de Pao, svačíme, káva. Trasa je překrásná, výhledy na Lago di Fedaia střídají výhledy na ledovcové splazy Marmolády, či špice Rosegarten. Po vcelku pohodlné trase nás ale čeká velmi příkré a dlouhé klesání k Lago di Fedaia. Nasedáme do autobusu a jedeme se jako každý den koupat v bazénu a sauně v hotelu.

Úterý: Jedeme na Pordoí pas, odtud lanovkou na Sellu. Je krásný den, slunce, modrá obloha, ale na Selle nachumelilo, cesta je kluzká. Družstvo A snáh neodrazuje a stoupá na Pic Boé 3152 m, skupina B jde po řetězech na chatu Boéhütte a zpět. Ostatní volí kochání se kolem lanovky. Po návratu jdeme k památníku bojů z první a druhé světové války s výhledy na skupinu Kreuzkofel. Doma koupání a večerní zpěv.

Středa: Prší, jedeme do Bozána. Dóm, Walterplatz, zde se připravuje fest, procházíme Laubengasse – podloubí. Okukujeme vítězný pomník Italů z první světové a jdeme podle Isarca k záměčku ve vini-cích. Vracíme se na ovocný trh,

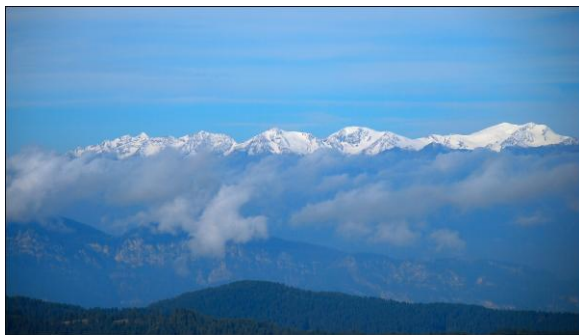
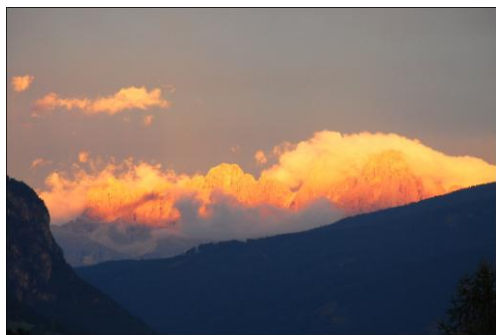
jablka, broskve, zelenina sušené houby,Odjíždíme do Castella a obcházíme městečko, kostel, hřbitov.

Čtvrtek: Z passo Rolle kolem Pally. Skupina A stoupá na Castelazzo 2633 m se zákopy a kryty z válek a úžasnými výhledy na Pallu, Cima di Pallu, italský Matterhorn. Skupina B jde na chatu Segantini 2174 m a odtud klesáme krásnými údolími s neustálými výhledy na Pallu, vodopády, strmé stěny. Cesta zpět na passo Rolle je nemožná pro rozvodněnou řeku a tak klesáme dlouho na silnici, kam voláme autobus. Asi nejhezčí trasa a den.

Pátek: Jedeme na Latemar. Z Obergeggenu lanovkou do 2000 m. A družstvo stoupá ne hřeben do 2678 m do krásného skalního města s vyhlídkami na Pallu, zasněženou Brentu i Rosegarten. B stoupá do pasu Feudo 2121 m. Na chatě Baito Gardoné holdujeme úžasné a laciné kávě. Klesáme na Pampeego 1770 m s lanovkami a chatami, velmi příkře, ale krátce stoupáme na Malga Zigschalm 2045 m a po vrstevnici k lanovce. Doma poslední sauna a bazén. Jsme unavení, ale nadšení.

Sobota: Leje, Cortina se nekoná, jedeme přes Innsbruck domů. Zlatá střecha, dóm sv. Jakuba, Hofburg, Hofgarten- zahrady. Závěr zájezdu sklo Wattens Swarowski. Laserová šou, prodejna s nemalými cenami. Pěkné.

Zájezd se vydařil, počasí vyšlo, parta dobrá . Ubytování nemělo chybu, strava se nedala sníst.

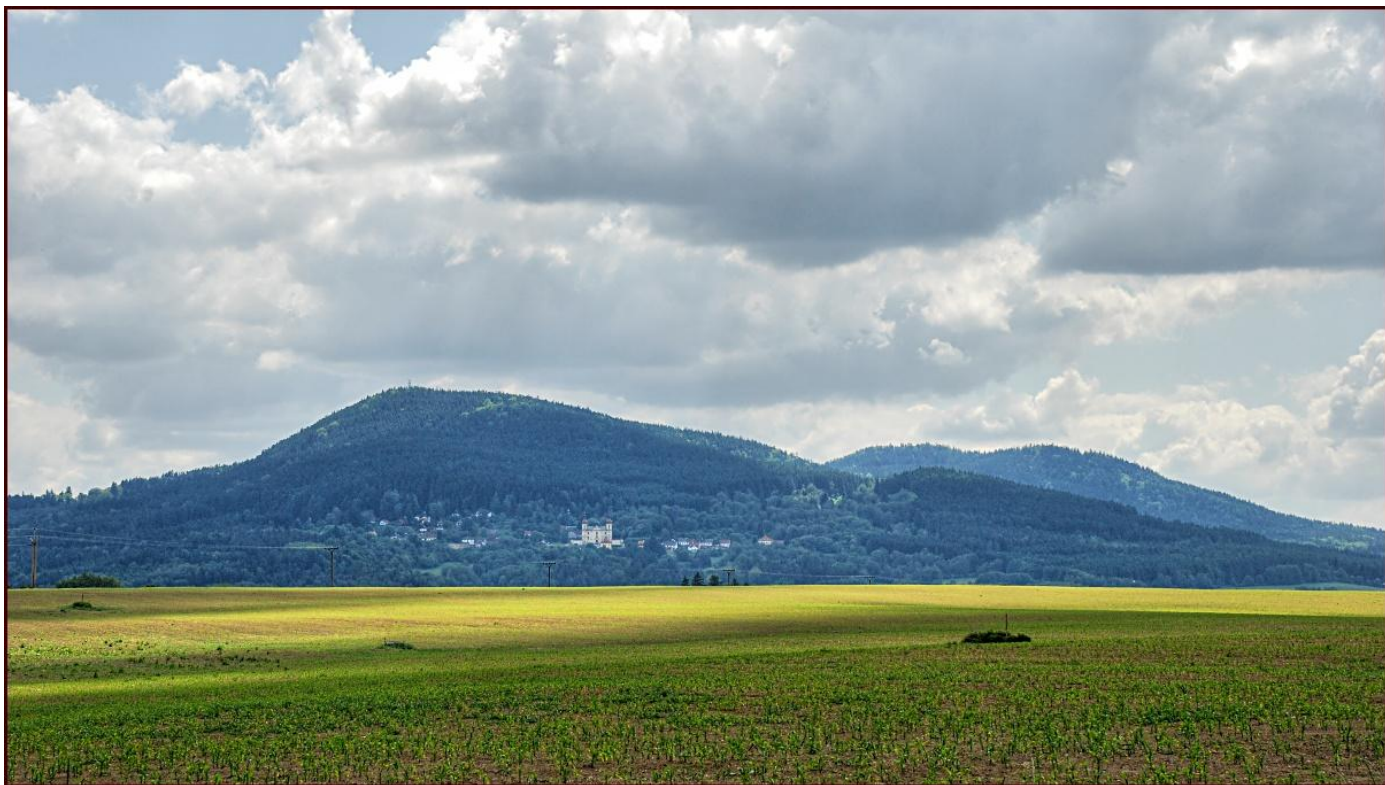
Zapsal: Josef Holec

Foto: Josef Rak

Zájezd KČT Solnice do Novohradských hor

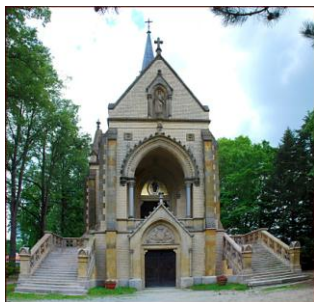
25. – 28. 5 2012

Vedoucí: Josef Holec

Kraví hora

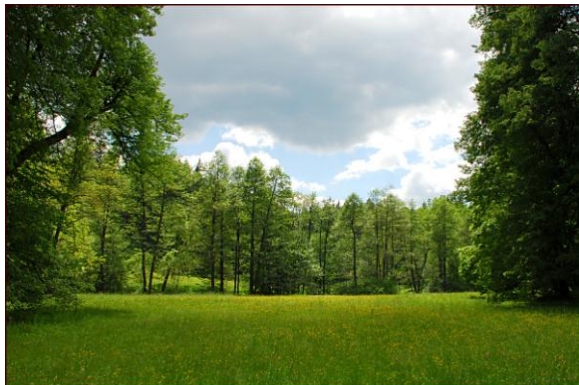
Odjíždíme v 5 00 z Náchoda, Dobruška, Solnice, Rychnov, v Častolovicích jsme všichni. První zastávka městečko Nové Hrady. Nový zámek Buquyoů v empírovém slohu, hřbitov s hrobkou Buquyoů, starý zámek na ostrohu řeky Stropnice, kostel Petra a Pavla, klášter servitů, nádherně opravený. Stále je na co se dívat.

Nové hrady

Přejíždíme do Terčina údolí, procházíme lesopark s lázněmi - ve špatném stavu, švýcarský dům –ruina. Zážitkem je umělý vodopád, fotíme jej, fotíme skupinky turistů u vodopádu, pěkné. V závěru údolí bereme azimut a po louce přecházíme

k tvrzi Cuknštejn. Ta je v soukromých rukou a tak po vyfocení klesáme nádhernou přírodou kolem kvetoucích a kuňkajících rybníků zpět k autobusu. Přepychová restaurace v parku je sice zavřená, ale vedoucí používá telefon a dvě ženy rychle přijíždí. Zásoby tekutin jsou doplněny, sál zní smíchem.

Terčino údolí

tvrz Cuknštejn

Odjíždíme do místa ubytování – hotel Přehrada, Děkanské Skaliny a začíná hrůzná anabáze. Na křižovatce nás policie kvůli převrácenému kamionu posílá na Třeboň. Před Třeboní, ale chybí most a tak jedeme na Velešín. Tam se ale jede raleý Český Krumlov a všechny silnice jsou uzavřeny. Opět se vracíme a přeci jen se dostáváme do Kaplic a velmi úzkou cestou do penzionu.

Děkanské Skaliny

Sobota: Musíme odjet ráno brzy, cesta se v 6.30 uzavírá . Vyjíždíme k poutnímu kostelu na Dobré vodě. Německá jeptiška, mluvící slovensky nám přibližuje klášter a osobu převora servítů. Posléze nachází klíč a uvádí nás do kostela. Po kávě v restauraci odjíždíme do Hojné vody a prudkým stoupáním stoupáme na vrchol Kraví hory 956 m s rozhlednou. Kruhový rozhled, Temelín, Třeboň, České Budějovice. Klesáme do sedla a prudce na Kuní horu s vrcholovými skalami. Postupně klesáme do sedla na silnici z Benešova nad Černou a loukami a lesy stoupáme na Cikánku 804m a Zaječí vrch 780m. Útulná hospůdka na náměstí v Benešově - pivo, cmunda, vrabec a jedeme po 16 hodině domů – raley skončila. Večer seznamovací večírek se zpěvem , velmi úspěšný.

Dobrá voda

Neděle: Jedeme do Rakouska. Přejíždíme v Nových Hradech, první cíl – vrchol Mandelsteinu 874 m. Na vrchol autobusem, z parkoviště na vrcholovou skálu. Kaple připomíná vyhnání Němců ze Sudet, vrchol s výhledy – kostel Dobrá Voda, Kraví vrch, Obcházíme vrchol, procházíme skalní branou. Přejíždíme do Weiitry (Vitorazu) nad řekou Lužnicí - Lausnitz, krásné náměstí, radnice, barokní a renesanční domy se sgrafity. Městské hradby, brána, kašna sv. Floriána. Barokní sloup sv. Trojice. Stoupáme na zámek renovovaný u příležitosti Zemské výstavy 2002. Odjíždíme na Nebelstein. Vrchol 1017 m s vrcholovou skálou a výhledy a restaurací. Prudce klesáme, azimut nám dává zabrat, ale autobus v Harmanschlagu nacházíme. Závěr lázeňské městečko Bad Grossperholz. Největší zážitek, podlaha v kostele je prudce z kopce. Večer první rozlučovací večírek pro únavu nemá sílu večírku prvního.

Weiitra (Vitoraz)

Mandelstein 874 m

Nebelstein 1017 m

Pondělí: Řada turistů má zažívací problémy, volíme trasu z Pohorské Vsi.

Stoupáme k Terčímu dvoru s kozí farmou, u lesa nás vítá déšť. Volíme pokračování,

máme štěstí je slunečno. U Jitronického rybníku svačíme, většina odchází hledat starou sklářskou huť. Je sice 500m, ale hledání je dlouhé. Krásná krajina, lesy, louky. Skupina B odchází zpět, skupina A ji dochází bez jednoho ztraceného turistu. Vedoucí vymáhá povolení autem na cyklostezku a ztracence přiváží autem. Odjíždíme domů po známé trase.

Počasí vyšlo, parta dobrá, výlet nás obohatil

Zapsal: Josef Holec

Foto: Josef Rak

Cyklovýlet Kčt Solnice z Pasova do Dürnsteinu

Vedoucí: Zdeněk Žabokrtský, Josef Holec

26.6. – 30.6.2013

32 cyklistů

Dunajská stezka

Středa 26.6. Churáňov

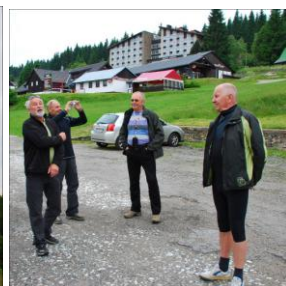
Nakládáme v Solnici, Rychnově, Týništi kola, přejíždíme na Šumavu, spíme v přepychovém hotelu Churáňov, večere, družná zábava, okukujeme dům známé lyžařky.

Solnice 26.6.2012 13,30

Zadov hotel Churáň

Čtvrtek 27.6. Z Pasova do Aschachu

Pasov

Ráno z Churáňova do Pasova. Vyjíždíme na Horní hrad, přecházíme na vyhlídku, pozorujeme Pasov pod námi. Pěšky hradem dolů, přecházíme do města. Radnice se zvonkohrou, čárka letošních povodní je půl metru nad hranicí z roku 1506. Přecházíme na náměstí, socha Josefa I. , dóm sv.Štěpána, arcibiskupská rezidence, divadlo, jezuitský kostel, gymnázium, universita, překrásný strohý kostelík a konečně Trojřečí, Dunaj, Inn, Ilz. Přecházíme na hlavní silnici a přivoláváme autobus. Přejíždíme na parkoviště za Pasov, vykládáme kola a vyjíždíme po levé straně řeky směr Aschach. Míjíme Erlau, Obernezl, fotíme se u mořských panen, okukujeme četné hrady. Konečně Schlögen. Nastupujeme na loďku a plavíme se přes Dunaj na pravou stranu. Pivo v autobusu a pokračujeme do Aschachu. Aschach se vzpamatovává z povodní, menší zmatky se podařilo vyřešit i maďarsky, jsme ubytovaní.

Úpně nahoře hladina vody
při letošní povodni

Soutok Dunaj Inn

Schlögen - plavíme se přes Dunaj

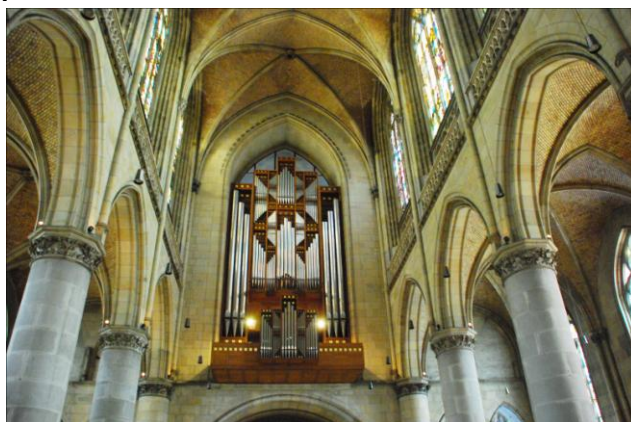
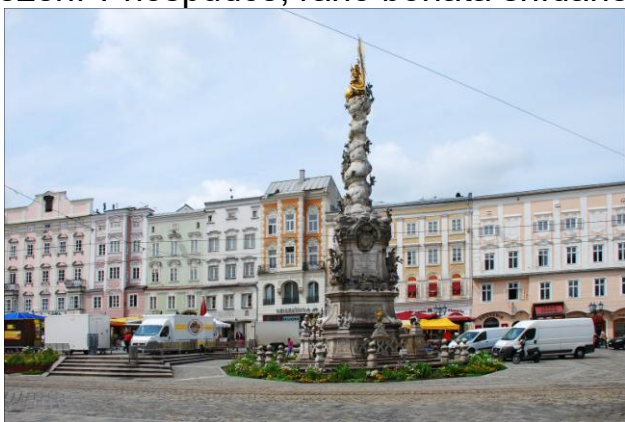
Pátek 28.6. Z Aschachu do Greinu

Aschach

Po bohaté snídani vyrážíme na most a opět po levé straně jedeme směr Linec, Linec prohlížíme, náměstí, morový sloup, radnice s Keplerovou deskou, dóm. Přejíždíme do Mauthausenu, hrozný liják, ale jsme v autobusu a v dešti vyjíždíme na kopec ke koncentračnímu táboru. Procházíme pod deštníky parčík s památníky jednotlivých národů, z hradeb obhlížíme Dunaj pod námi, Dachstein je v mracích. Dělíme se, strach z deště nutí část účastníků zůstat v autobusu, polovina vyráží na kolách dál. Objíždíky nás ženou od Dunaje, při návratu kolem cyklostezky metry bahna. Konečně Grein. Krásné malebné městečko, procházíme náměstí, kostel, vyrážíme na zámek. Večer posezení v hospůdce, ráno bohatá snídaně.

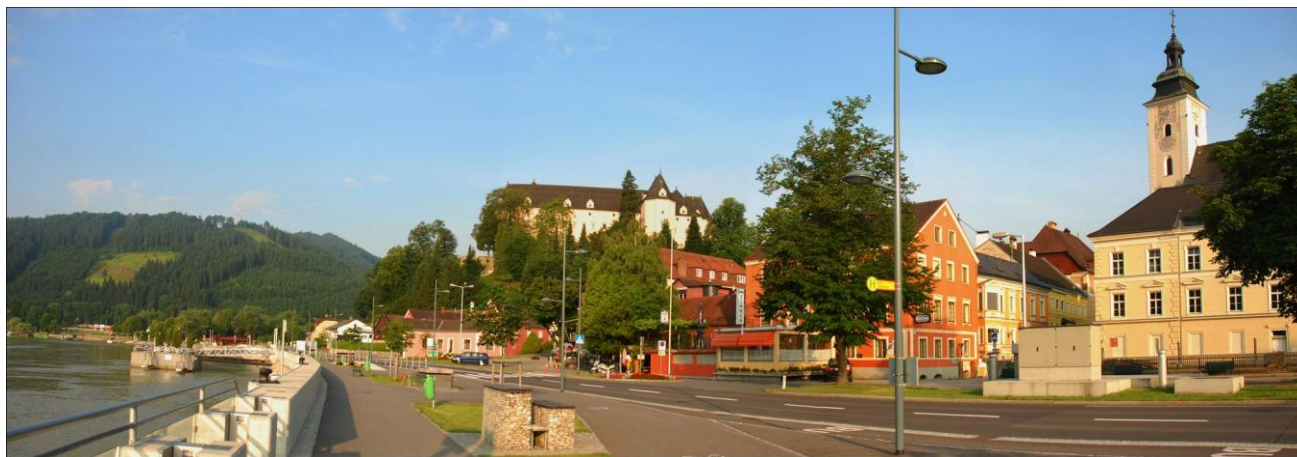

Linec

Koncentrační tábor Mauthausen

Sobota 29.6. Z Greinu do Melku

Grein

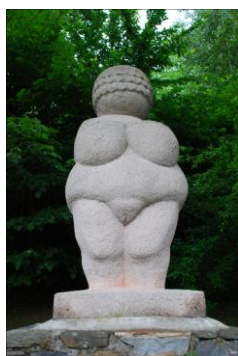
Vracíme se směr Aschach na most a přejíždíme na pravou stranu. Cestou fotíme klášter Maria Taferl, před Melkem navštěvujeme muzeum Oskara Kokošky. V Melku spíme v Jugendherberku, spousta dětí, tak vyrážíme na obhlídku kláštera, kostel nás vítá spoustou zlata, nádhera. Ráno snídaně a další trasa.

Klášter Melk

Neděle 30.6. Z Melku do Dürnsteinu

Socha Willendorfské Venuše

Posezení u hasičů

Údolí Wachau

Dürnstein pod námi

Ráno nás vítá zamračenou oblohou, čekáme déšť. Opět na most a po levé straně mezi vinicemi a překrásnými městečky. Pod námi klášter Schönbühel. Počasí se mění je krásný letní den. Projíždíme Willendorf, přecházíme k Willendorfské Venuši. Weissenkirchen nás vítá ohromným kostelem, projíždíme Schwanbach, Spitz nás vítá hradem nad námi a konečně Svatý Michal, opevněný kostelík, parkujeme a fotíme. Projíždíme mezi vinicemi s četnými sklípky, pozorujeme svatbu s dechovkou, navštěvujeme hospůdku. Konečně Dürnstein. Klášter hrad, kde byl vězněn Richard Lví srdce. Nákládáme kola a stoupáme na hrad, krásné vyhlídky na Dunaj, Dürnstein pod námi. Zájezd končí, ještě vyjíždíme autobusem nad Kremži ke klášteru Göttweig. Terasa s výhledy na Dunaj, v dálce Dürnstein, klášter Prandtauer, kašna Fišera z Erlachu. Jména stavitelů známých z Brna i Vranova. Kostel, nádherná tečka za zájezdem.

Kláster Göttweig

Poděkování nás všech patří manželům Žabokrtským, kteří vytrvali a zájezd dali dohromady tím, že sehnali účastníky a stále věřili, že se pojede.

Zapsal: Josef Holec

Foto: Josef Rak

Zájezd KČT Solnice do Slezských Beskyd

17. – 20.5.2013

47 turistů

Vedoucí: Josef Holec

Pátek: Javorový

Vyjíždíme v pátek ráno, sbíráme se od Náchoda do Častolovic. Překvapením je přepyčový autobus, značky Mercedes. Obavy, že budou problémy s výškou na úzkých silnicích, jsou zbytečné, řidič je velmi šikovný,

Již v 10h 15minut jsme u Třince v Oldřichovicích. Lanovka jede v 11, tak musíme na pivo. Na lanovce usmlouváme cenu, ale převýšení na Javorový je značné, 500 m. Od lanovky stoupáme na Malý Javorový – 1000 m k chatě s výhledy na Třinec, protější Čantoryju, Velký Javorový. Po svačince stoupáme na Velký Javorový 1032. Na Šindelné odpočíváme, kocháme se, svačíme. Stále lesem klesáme na Ropici, Kamenný – nečekaná chata nás vítá Radegastem. Skupina A stoupá na Kozubovou – chatu s výhledy, družstvo B klesá k autobusu na Košařiska Milíř, kolena pláčou.

Odjíždíme do Třince, ubytováváme se bez problémů v Hotelovém domě Třinec, žádný zázrak, ale dobré. Na večeri pěšky 1 km do restaurace Hokejka na Třineckém stadionu. Vaří výborně a je toho až hodně. Okukujeme Třinec, jsme překvapení čistotou a pořádkem. Ostatně i vesničky poznané v průběhu zájezdu jsou útulné, domy opravené, zahrádky posekané, plné kytěk. Jdeme brzo spát, únava je značná.

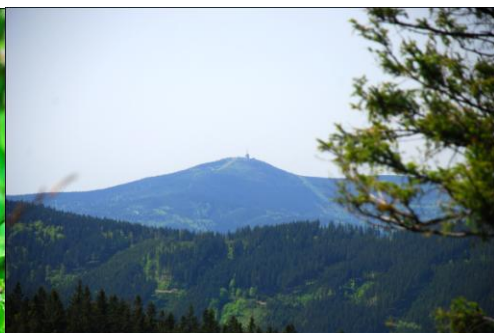
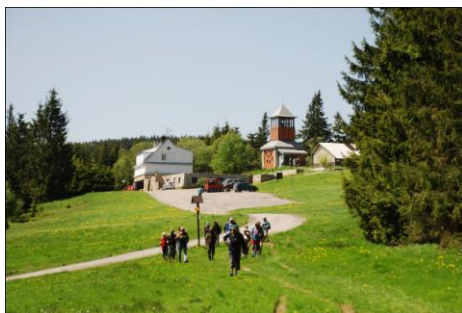
Sobota: Velká Čantoryja 995 m, velké převýšení, ale bez lanovky.

Vycházíme z Nýdku, máme problémy se tam dostat, autobus je příliš vysoký. Stoupáme loukami stále výš, stále až pod Čantoryju jsou chalupy. Výhledy na vysílač na Javorovém, Nýdek, upravené domy a zahrady. Ve výšce 958 m chata pod Čantoryjí. Pivo a svačime, polévky. Na vrchol – 995 m k rozhledně. Platíme, nemají slevu pro důchodce. Výhledy úžasné, v dálce Babia gora. Po vrstevnici do Beskydského sedla a opět velmi prudké klesání o 500 m do Nýdku. Nohy brnkají, kolena pláčou, ale hospůdky v Nýdku jsou přepychové, točí Bernarda. Skupina A jde po hřebeni dál a klesá do Jablunkova (26 km). Skupina B se posouvá do Jablunkova autobusem. Dlouhé čekání si krátíme pobyt v cukrárně, takovou u nás široko daleko nemáme. Zmrzlina, zákusky, káva. Večeře v Hokejce, seznamovací večírek je krátký, družstvo A je zu grunt.

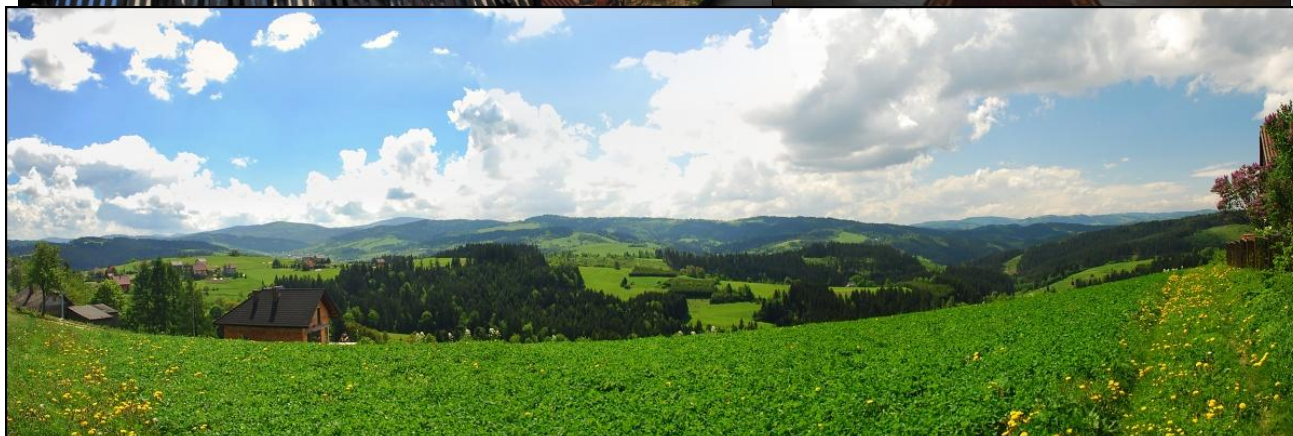
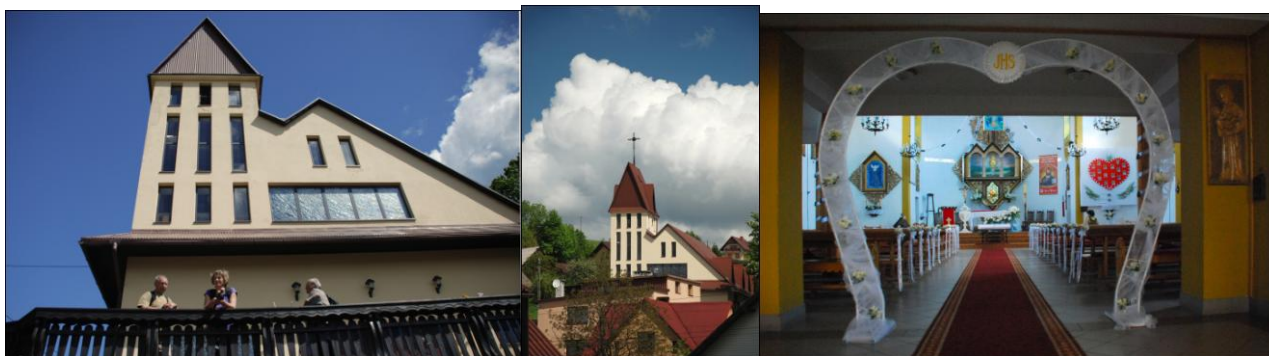
Neděle.: chata Skalka, Kamenná chata, Velký polom 1054 m

Jedeme do Mostů u Jablunkova, opět tvrdě stoupáme ze 450 m na chatu Skalka 932 m, kocháme se, svačíme, polévka, pivo. Krátce stoupáme na Kamennou chatu 945 m. Překvapením je nízká rozhledna Tetřev s výhledy na Malou Fatru a Choč. Rozeznáváme Rozsutce, Chleb, Kriváň, Suchý, Martinské hole. Stoupáme na Velký Polom, bez výhledů a bez pokračování cesty. Nechceme se vracet, tak jdeme bez značky po státní hranici do sedla s kaplí. Odpočíváme a opět prudce klesáme do Horní Lomné k autobusu. Zase nápor na kolena. V Třinci s řidičem objíždíme ocelárny. Poslední večere – kuře, polévka.

Pondělí: Hrčava nejvýchodnější obec republiky.

Vystupujeme u staré hospody a pěšky klesáme po úzké asfaltce, abychom po státní hranici vystoupali k areálu Trojmezí, česko-polsko- slovenské hranici. Po oslavě sedmdesátin Pepy Jirsy, nezbytné skupinové fotografii, odpočinku, stoupáme po silničce do polské vesničky Jaworzynka. Obdivujeme dřevěné novostavby, nový moderní kostel a hlavně výhledy do Čech na Slezské Beskydy. Na hranici se dělíme, skupina A jde na chatu Gírová, slabší jedinci se vrací do Hrčavy. Krásný dřevěný kostelík nás inspiruje, sháníme průvodce. Povedlo se. Je to úžasný znalec dějin obce, kostela, staré hospody. Hrčava do 1932 byla součástí Polska, obyvatelé požádali o připojení k ČSR a postavili si kostelík. Na hřbitově je hrob babičky Jany Hlaváčové, které se tady tak líbilo, že si přála být zde pohřbena. Překrásná, moderní hospoda vaří vše, pan průvodce nás ještě čekal u autobusu, aby nás provedl původní starou dřevěnou hospodou s pietou udržovanou. Přejíždíme pro A družstvo klesající z Gírové. I ti chatu otevřeli, nahoře si užili.

A jedeme domů za občasného deště. Tak to má být, na trasách jsme nezmokli, stále modrá, slunečná obloha. Výlet se vydařil, parta dobrá, ubytování slušné, jídlo výborné.

Zájezd překrásný, poznali jsme část republiky, kterou málokdo znal.
Zapsal: Josef Holec

Foto: Josef Rak

Zájezd Kčt Solnice do Lužických hor 2014

23. – 26.5.2014

46 turistů

Vedoucí: Josef Holec

Pátek 23.5. Hvozď – 10,5 km (13 km)

Hvozď

Vyjíždíme v 5.00 z Rychnova. V Náchodě zanecháváme dva turisty – nevolnost. Jedeme na Liberec, zde řidič, špatně informovaný jede do Heřmanic, ale u Frýdlantu. Vracíme se a míříme do Heřmanic v Podještědí. Ubytováváme se, ubytování přepychové a vyrážíme směr Krompachy na Babiččino odpočívadlo, odkud vyrážíme strmě vzhůru na Hvozď -749 m. Nejdříve vyhlídková terasa, výhledy kruhové. Luž, Ještěd, Bezděz, Oybin, Žitava, Chata německá, pivo za 3. Po odpočinku, kráčíme na druhý vrchol, kde stojí rozhledna. Foto a klesáme po červené na okraj Lückendorfu a na „šestku“ do Čech. Družstvo A neodrazuje blížící se bouře a kráčí na Sokol, družstvo B kráčí přímo do Heřmanic do hospody. Družná zábava, výborná večeře, ubytování i strava nemá chybu. Začíná pršet a celou noc leje.

Sobota 24.5. Oybin

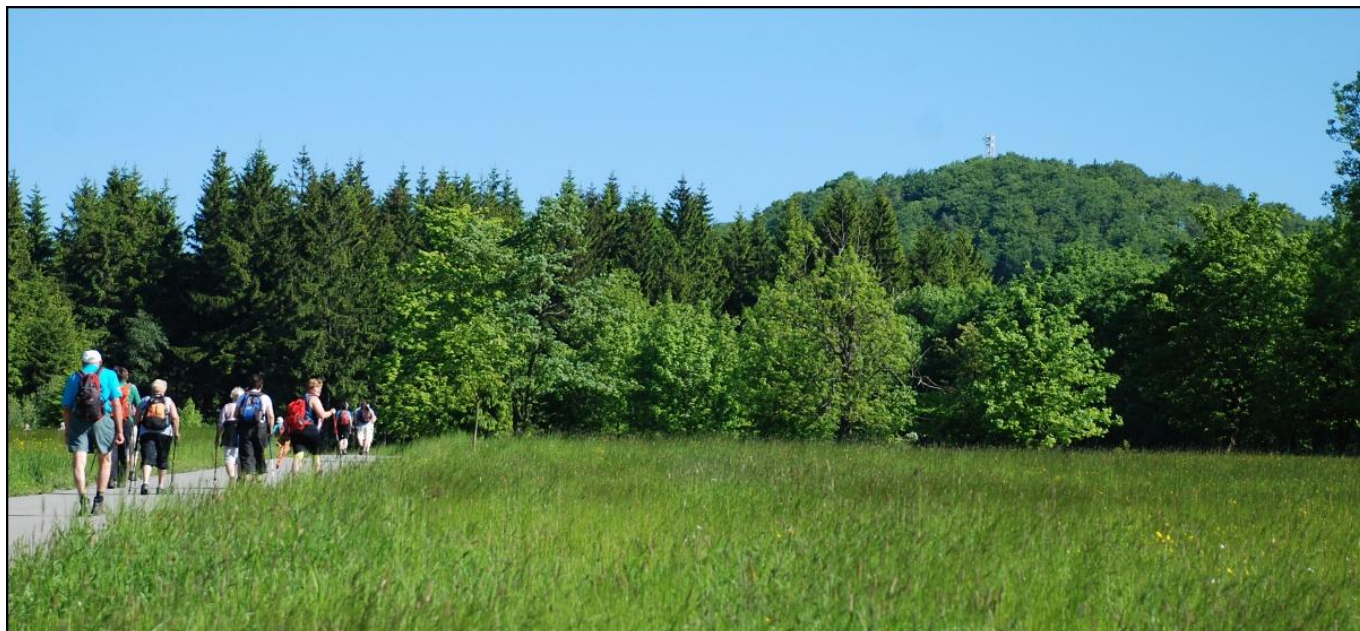
Počasí slibuje déšť, odjíždíme do Oybinu, stoupáme na hrad, ve zmatcích platíme a procházíme hrad, založený Karlem IV. Jsme nadšeni. Hrad na obrovské skále je velmi rozsáhlý, jeho součástí je gotický klášter, hradní restaurace, hřbitov, četné vyhlídky, pěkné. Trávíme zde 3 hodiny a je to i málo. Škoda, že počasí nepřeje vyhlídkám. Při návratu začíná pršet, tak jedeme do 10 km vzdálené Žitavy. Žitava nás zklamala, po NDR se mnoho nezměnilo. Procházíme kostely, katolické i evangelické, okukujeme radnici, káva, pivo, Odjíždíme za deště, večer zpěv.

Žitava

Neděle 25.5. Luž, Jedlová – (9,5 km, 16,5 km, 17,5 km)

Luže

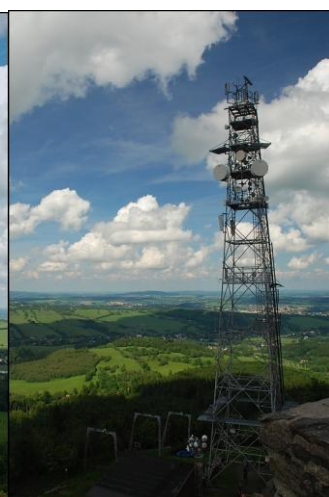
Autobusem do Horní Světlé, pěšky k chatě Luž a stoupáme krátce na vrchol Luže. Panoramatické výhledy, naštěstí na kovových deskách popsané, nemusíme se dohadovat. Před námi v dáli cíl Jedlová. Hodně klesáme do Němec, narážíme na modrou značku do Lesné. Na rozcestí Pod Ptáčníkem svačíme, družstvo A odchází na Jedlovou. V Lesné nacházíme autobus, opět se dělíme, C odjíždí do Jiřetína pod Jedlovou a užívá cukrárny. Družstvo B stoupá na hrad Tolštejn. Zde nacházíme družstvo A, hospůdku a úžasnou vyhlídku na Jedlovou, okolní louky Luž i Hvozd. Stoupáme pod Jedlovou, A na Jedlovou a klesáme krásnými loukami a alejí ke Křížové hoře a Křížové cestě. Ta je úžasná, nově opravená. Skupina C nám vystoupala naproti na Křížovou horu. Hospůdku na náměstí je místem setkání A,B,C. A jedeme do Heřmanic. Večer družná zábava před hotelem.

Jedlová

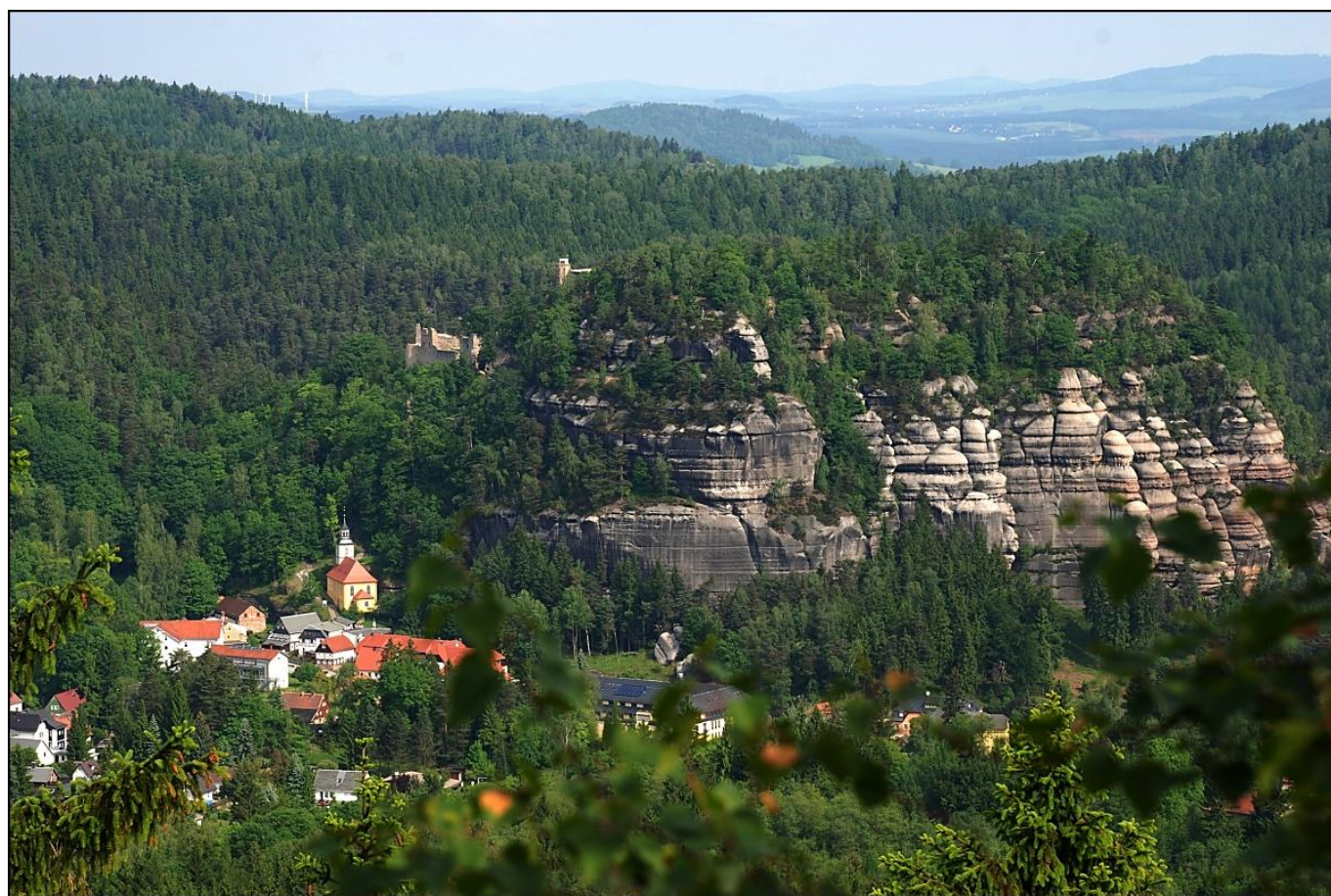

Tolštejn

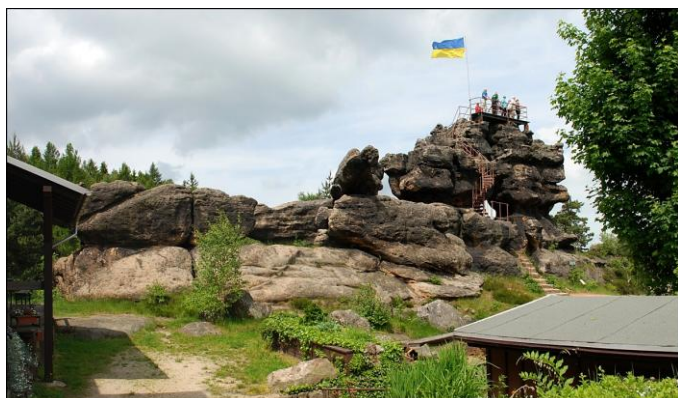
Pondělí 26.5. znovu Oybin 8 km, + 2 km

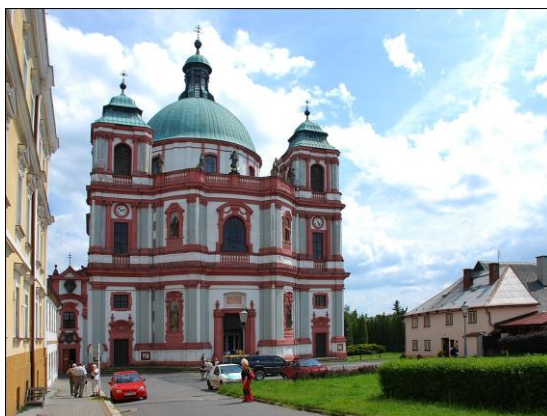
Oybin

Začínáme v Lückendorfu, procházíme skalami Brandehöhe, lezeme na četné vyhlídky – hrad Oybin. První zastavení vyhlídková skála Scharfenstein. Příkré ocelové schody na hodně strmou skálu, kruhový výhled na okolní lesy a skály, Oybin. Další zastavení Böhmisches-ausicht – Česká vyhlídka. Ta je výborná. Výhledy na Hrádek, Žitavu. Pokračujeme k Töpferu, krásné skály a konečně chata. Vyhlídková skála s točitými schody, výhledy na Žitavu, Svačíme, kupujeme pivo, kávu, kocháme se ve slunci. Do Oybinu po příkré silnici, mívá nás traktory upravené na výletní vlaky. Autobus na známém parkovišti. Odjíždíme do Jablonného, procházíme kolem katedrály minor sv. Zdislavy a máme štěstí. Jeptiška nás pouští do kostela, seznamuje nás s životem sv. Zdislavy z Lemberka, historií barokního kostela. Oltář, hrobka sv. Zdislavy, její lebka. Po občerstvení na náměstí, přejíždíme k zámku Lemberk. Kráčíme ke Zdislavině studánce, chutnáme vodu, plníme láhve. Voda prý léčí a my potřebujeme uzdravit

leccos, hlavně bolavé nohy. Stoupáme k zámku, procházíme alejí kolem vodárny, hrázděných staveb služebnictva. Zámek fotíme zvenčí, je fotogenický, ale je pondělí, tak je zavřený. Pěkný závěr výletu.

Töpfer

Jablonné v Podještědí

Lemberk

Odjíždíme domů. Zájezd vyšel, počasí přálo, parta výborná. Těšíme se na Slovensko v srpnu.

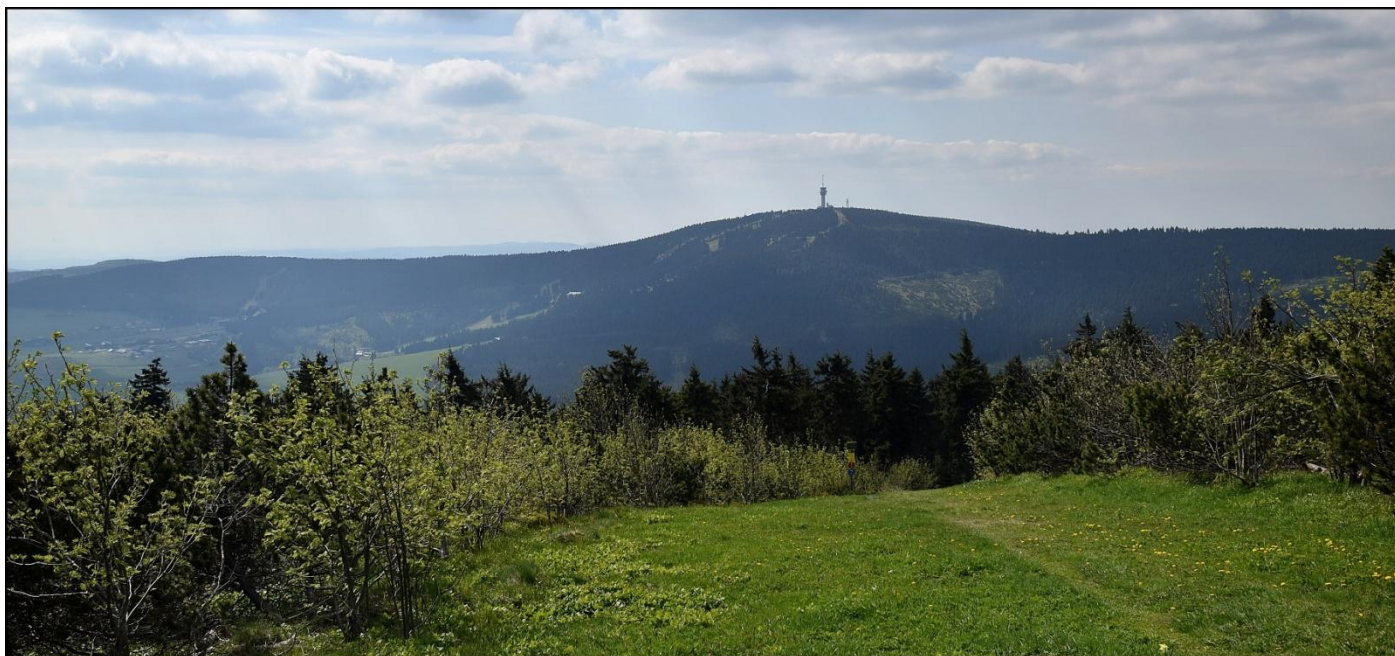
Heřmanice v Podještědí

Zapsal: Josef Holec

Foto: Josef Rak

Zájezd KČT Solnice na Jáchymovsko

Klínovec

Vedoucí: Josef Holec, Josef Jirsa

52 turistů

22. – 25.5.2015

Vyjíždíme v 5 hodin z Rychnova, Dobruška, Náchod, Praha a jsme všichni, Jedeme do Karlových Varů, odkud jdeme podle Ohře do Lokte.

Pátek 22.5 Karlovy Vary – Locket

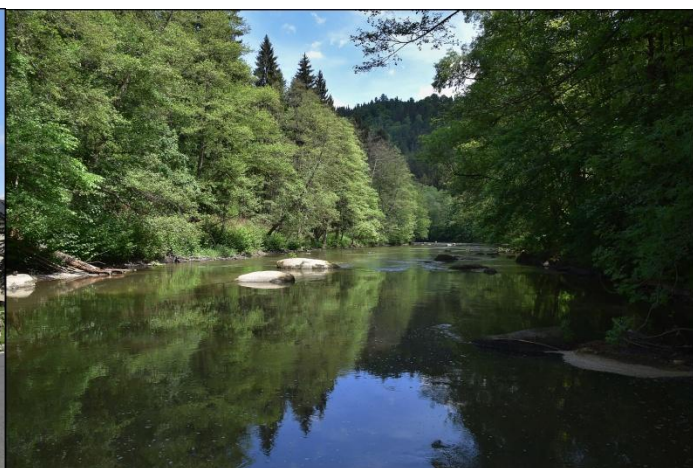
Svatošské skály

Podle řeky v příjemném polostíně podle Ohře. První zastávka Svatošské skály. Je slunečno, modrá obloha, fotíme skály nad řekou, řeku i krásnou restauraci s kytkami

a bazénem plným pstruhů, ale i obrovských jeseterů (1,58 m). Polévky, pivo, ...
Přes lávku na laněch pokračujeme dále podle řeky k vodáckému tábořišti, zde
zmrzlina, pivo, pohodová cesta.

Doubí

Ohře

Stoupáme od řeky do Lokte, náměstí, Goethova vyhlídka, tam prý Goetha požádal Ulriku o ruku, hrad, vyhlídkový most přes Ohři a závěr soukromý přepychový pivovar.

Loket

Jedeme se ubytovat Na Mariánskou, penzion Dukla. Ubytování turistické, vaří výborně, nezhubneme. Večer zábava v „Krmelci“, rázovité hospůdce, s ještě svéraznějším hospodským.

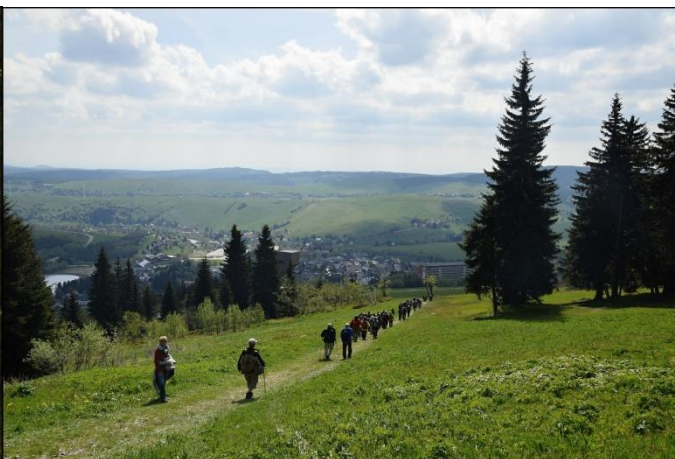
Mariánská

Sobota 23.5. Fichtelberg

Odjíždíme na Boží dar 1077 m. Z parkoviště stoupáme příkře na Fichtelberg 1215 m. Horská chata, meteorologická stanice, lanovka do Oberwiesentalu, zvon míru. Výhledy na Klínovec, Měděnec, Nechranickou přehradu a Sasko pod námi. Skupinové foto a klesáme do Oberwiesentalu.

nahoru

Fichtelberg

dolů

meteorologická stanice

Fichtelberg

hotel

Sestup je lahůdkou pro kolenáře. Cestou jedna účastnice upadla, tak voláme autobus do Loučné na hranicích.

Oberwiesental

Družstvo A odchází na Klínovec, družstvo B volí Klínovec s menším stoupáním ze sedla. Klínovec 1244 m je v hrůzném stavu, chata se rozpadá, rozhledna funguje.

Klínovec

Vracíme se po červené na Boží Dar, krásná vrstevnicová trasa s výhledy, nad námi vrtule. Boží Dar hospoda Zelený dům je zklamáním, jen pivo za 35,- je dobré. Návrat na Mariánskou a výlety kolem. Zpěv se příliš nezdařil, jdeme spát.

Boží Dar

Neděle 24.5. Blatenský kanál

Opět na Boží Dar, jdeme pod deštníky mrakem. Po silnici kolem Božidarského rašeliniště, odbočujeme do lesa a stále podle nádherného kanálu s výhledy na rašelinné louky a jezírka, docházíme na Rýžovnu. Hospoda pěkná s rychlou obsluhou a ukecaným vedoucím. Polévka, pivo, někdo i oběd.

Blatenský kanál

Přivoláváme autobus, mrholí a jedeme do Blatné. Cestou opět nádherný, slunečný den, tak vystupujeme v sedle a jdeme k rozhledně na Blatenském vrchu 1043 m. Rozhledna s výhledy na Blatnou, Klínovec, Johann Georgenstadt a rozhlednu Auersberg,,

rozhledna na Blatenském vrchu 1043 m

Potůčky. Klesáme do Blatné podle Vlčích děr, propadlého cínového dolu. Na dně led.

Blatná, upravené náměstí s kostelem, města zde se hodně odlišují. Následující Abertamy jsou hodně vybydlené. Počasí hrozí deštěm, družstvo A přesto a odvážně odchází na Plešivec 1028 m a jde na Mariánskou, B jede na Mariánskou autobusem. Procházky kolem, po večeri rozlučovací večírek v hospodě Na Sluníčku. Ten se velmi vydařil, Zpěváci zářili.

Horní Blatná

Pondělí 25.5. Jáchymov a Kadaň

Po snídani nakládáme, ale do Jáchymova jdeme po silnici pěšky, zkratkou kolem strážních věží, dolů. U kostela křížová cesta na paměť vězňů, pěkná radnice a muzeum. Ale jinak je to hrůza, domy vybydlené, padající.

Jáchymov

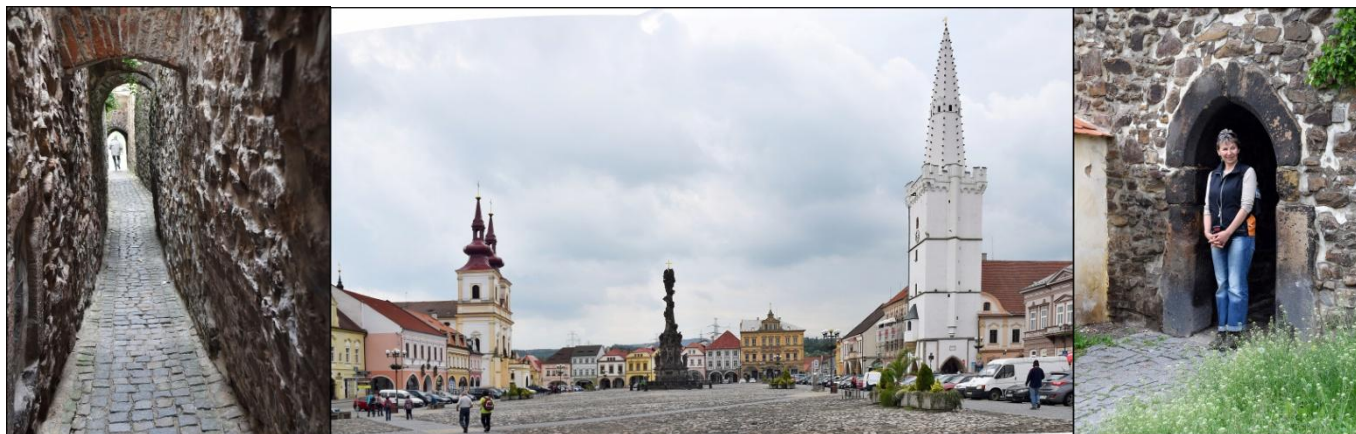

Přecházíme do areálu lázní, tam je to jiné, lázeňské domy svítí čistotou, parky jsou upravené.

Jáchymov - lázně

Odjíždíme do Kadaně. Kadaň je pěkná, náměstí s kostelem, radnicí, kašnou a pěkným sloupem. Procházíme velmi úzkou katovskou uličkou a jsme na hradbách. Výhled na protější klášter, hradby, řeku Ohři i hrad,. Po prohlídce káva, zákusky, obědy, vínko, pivo. Pěkný závěr.

Kadaň

Výlet vyšel, počasí nám přálo, parta výborná. Těšíme se na Javorníky a setkání 11.9.

Zapsal: Josef Holec

Foto: Josef Rak

Zájezd Kčt Solnice do Strážovských vrchů.

Vedoucí: Josef Holec
52 turistů
15. – 20. srpna 2014
Ubytování: Prievidza – Púšť

Pátek 15.8 Cesta na Slovensko

Vyjíždíme v pátek v 5 hodin z Náchoda, v Rychnově jsme všichni. Oběd v Prostřední Bečvě a kličkujeme mezi horami do Trenčianských Teplic. Prohlídka upravených lázní, hledáme Hamman. Ten je v rekonstrukci, tak alespoň park a jezírko. Vilu p. Mečiara jsme nenašli.

Prostřední Bečva

Trenčanské Teplice

Přejíždíme do Bojnic obcházíme nádherný zámek, okukujeme ZOO, koupaliště a hodně fotíme zámek ze všech stran. Stánky, návštěvníci, je to tady jako v Krumlově.

Bojnice

Ubytování v rekreačním středisku Púšť. Pokoje nic moc, ale jsme skromní, areál je v rekonstrukci. Zato restaurace je přepychová a večere výborná, nezhubneme. Pro únavu jdeme spát, zpěv se příliš nevydařil.

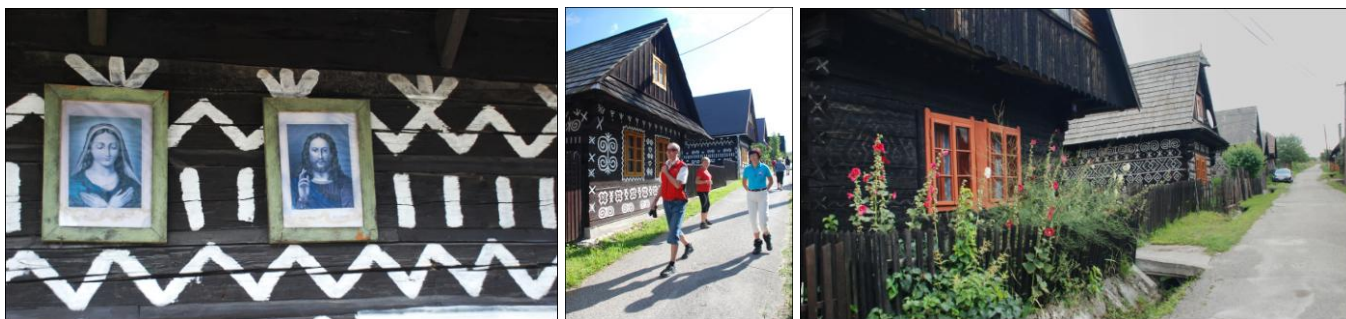
Sobota 16.8. Strážov

Přejíždíme do malebné vesničky Čičmany. Krásné, slunečné počasí. Fotíme malované domky, kostel, infocentrum. Moc pěkné.

Čičmany

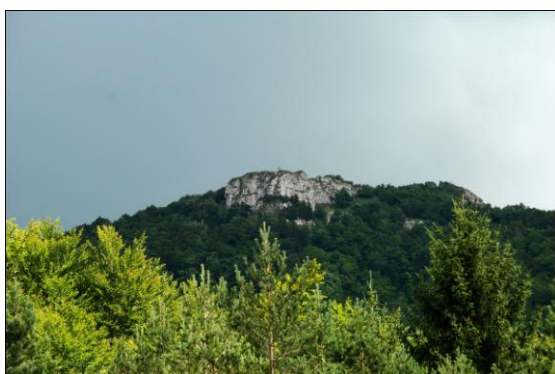
Popojíždíme po silnici na odbočku turistické trasy na Strážov. Nikdo mnoho netuší, co nás čeká. Čičmany 655 m, Strážov 1213 m. Převýšení na 1 km 550 m, krpál. Stoupáme, nadáváme, ale vrchol stojí za to.

Pohled ze Strážova

Výhled letecký, pod námi Zliechov a četné doliny s nádhernými bukovými lesy. Obědváme a klesáme. Cestou ještě výhledy na Choč a Fatru. Klesání zdoláváme různými styly, úlevou jsou louky pod Strážovem.

Strážov

Fotíme skálu s křížem odspodu a loukami klesáme ke kostelu ve Zliechově, družstvo B okupuje hospůdku, kde naši zpěváci soutěží s místními bezdomovci. Družstvo A jde do Košeckého Rovného. Tam je bez problému nacházíme, ale mezitím se nám ztratily dvě turistky.

Zliechov

Projíždíme ze Zliechova do Rovného několikrát a smířujeme se s tím, že odjedeme bez nich, ale nachází se. Při večeři platí nutnou daň borovičkou. Seznamovací večírek nemá chybu, zpěváci a kytara se stále lepší.

Neděle 17.8. Z Chvojnice 493 m opět do Čičman.

Tentokrát jdeme A i B pohromadě, neboť stále bloudíme, cesta zvláště na křižovatkách je špatně značená. Už na začátku u chaty Magura jsou problémy. Stezka je někde nad námi, ale nevíme kde. Bez pomoci GPS bychom byli asi vedle. Stoupáme po modré do

sedla Obšiar 778 m. To nás vítá kruhovými rozhledy na vesničku Čavoj a četná horská pásma a doliny.

Sedlo Obšiar 778 m

Stoupáme lesem 838 m, sedlo Kolenová 813 m, stoupáme na Čičerman 856 m a zde začínají první problémy . Skupina A uhání dopředu, aby se dvakrát vrátila, konečně odbočujeme doleva a nacházíme značku. Další odbočku, opět špatně značenou míjíme, ale rychle s pomocí GPS značku objevujeme za kopcem. Zdá se, že v sedle Gápel 708 m je našemu trápení konec, ale následuje velmi strmé stoupání na Lazový vrch 856 m a konečně louky nad Čičmany.

Čičmany

Klesáme na polní cestu, mjííme salaše, ale nemůžeme minout první penzion se Zlatým bažantem. Večer seznamovací večírek a únava.

Pondělí 18.8. Bojnice

Dělíme se na A, B, C. C odchází v Bojnících do termálů, A volí krátkou trasu z Kanianky na Panský háj 780 m, Šutovské sedlo 529 m a do Bojnic. B stoupá z Dubnice do Šutovského sedla a do Bojnic. Trasa zpestřená návštěvou nového kostela v Dubnici, kde nás ochotně provází. Tentokrát nikam nespěcháme, pohoda.

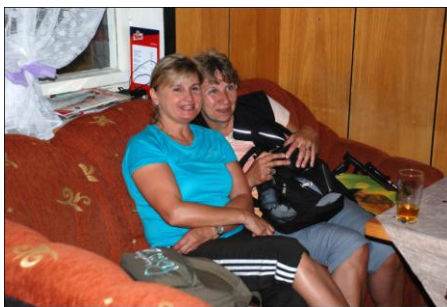

Všetchna družstva končí v termálech, voda různé teplota. Družstvo B v Jánově domě, voda 39 st, různé protiproudy, staví nás to na nohy. Posezení v nádherném prostředí, Svijany 13 za 2, nedej si. Procházíme park, okukujeme četné vrty a přemýšlíme, proč to nejde i u nás.

Úterý 19.8. Z Valašské Belé na Homolku

B družstvo z Valašské Belé na Homolku , A na Vápeč. Valaská Belá 482 m, po žluté kolem kostela a hřbitova pohodlně stoupáme kolem četných osad do sedla pod Čiernou horou 660 m. Výhledově nádherné, hříby se dají kosit.

Čierná hora 868 m, klesáme a opět stoupáme na Kremeniště 878 m. Chvíli odpočíváme a konečně po vrstevnici na chatu Homolka. Tam na nápor 52 turistů nejsou připraveni a tak si jdeme pro pivo do autobusu. Polévky dopadly, odjíždíme na poslední rozlučovací večírek. Sáhli jsme si na dno sil, zaměňujeme A a B.

Sedlo pod Homolkou

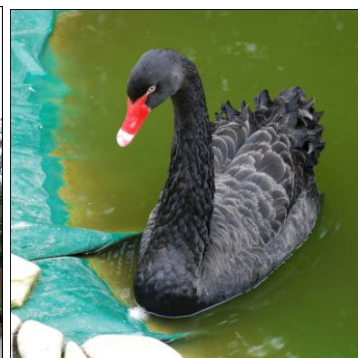

Středa 20.8. Cesta domů

Ráno poprchává, Vršatec vzdáváme, jedeme domů. Krátká návštěva Trenčína, místo Vršatce stoupáme na vyhlídkovou věž. Nakupujeme sýry, Tatranský čaj. Před hraničním přechodem opět sýry. V Brně Globus a oběd, v 18 hodin jsme doma.

Trenčín

Previdza - Púšť

Zájezd nádherný, počasí vyšlo, parta dobrá. Těšíme se na setkání 19.9. u Beků.
Zapsal: Josef Holec
Foto: Josef Rak

Zapsala: Janečková Ingrid

Foto: Rak Josef

Zájezd Kčt Solnice do Javorníků

Vedoucí: Josef Holec

Na Velkém Javorníku

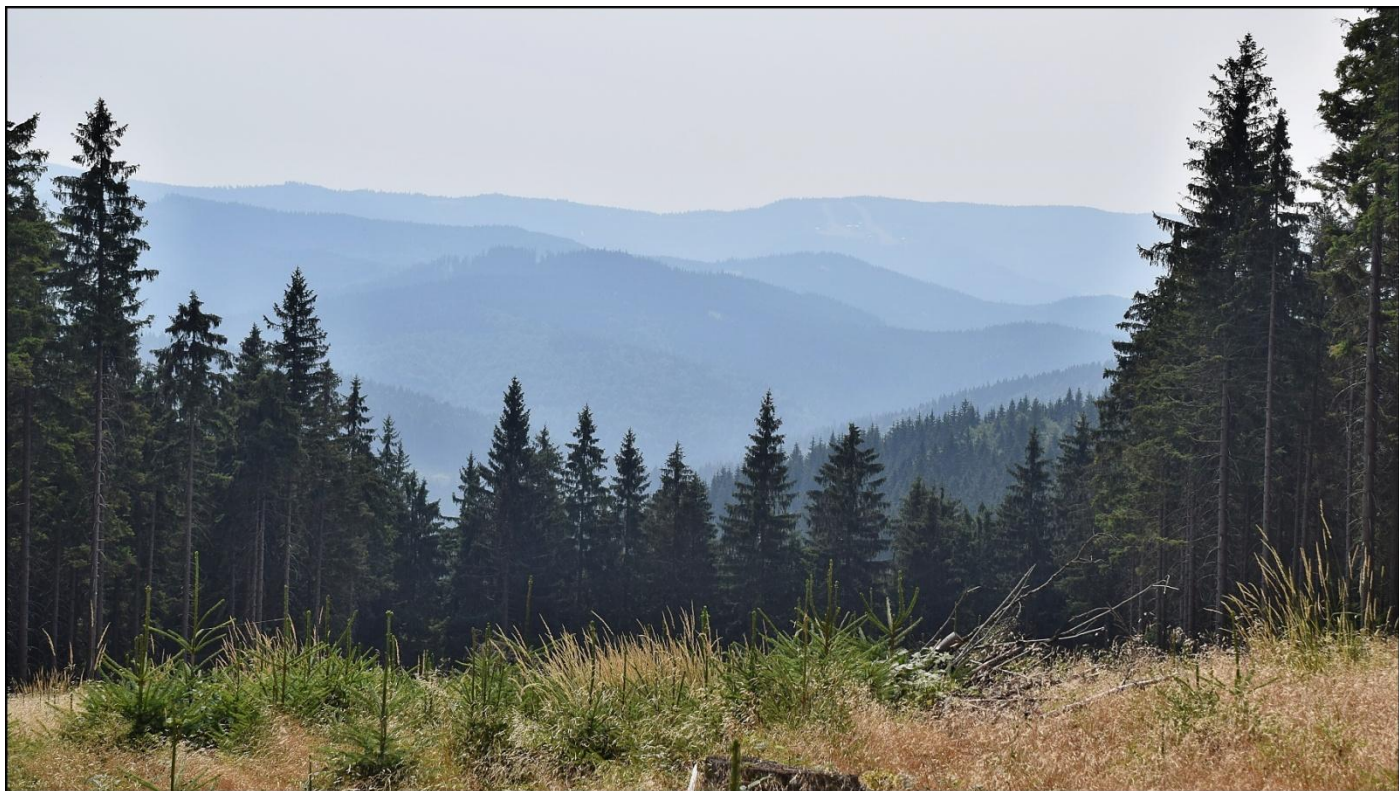
14.8. – 19.8. 2015

48 turistů

Vyjíždíme v pátek 14.8. známým autobusem. Řidič p. Hejzlar je současně i výborným harmonikářem. První zastávka Prostřední Bečva a známý motorest. Popojíždíme na Třeštík a jdeme do Leskové. Prudké stoupání na Vysokou 1024 m.

Za námi rozhledna Čarták , jdeme lesy, občas vyhlídky na okolní kopce. V osadě Hanzlová kaplička několik domů, svačíme, vyhlídky, před námi rozhledna Miloňová.

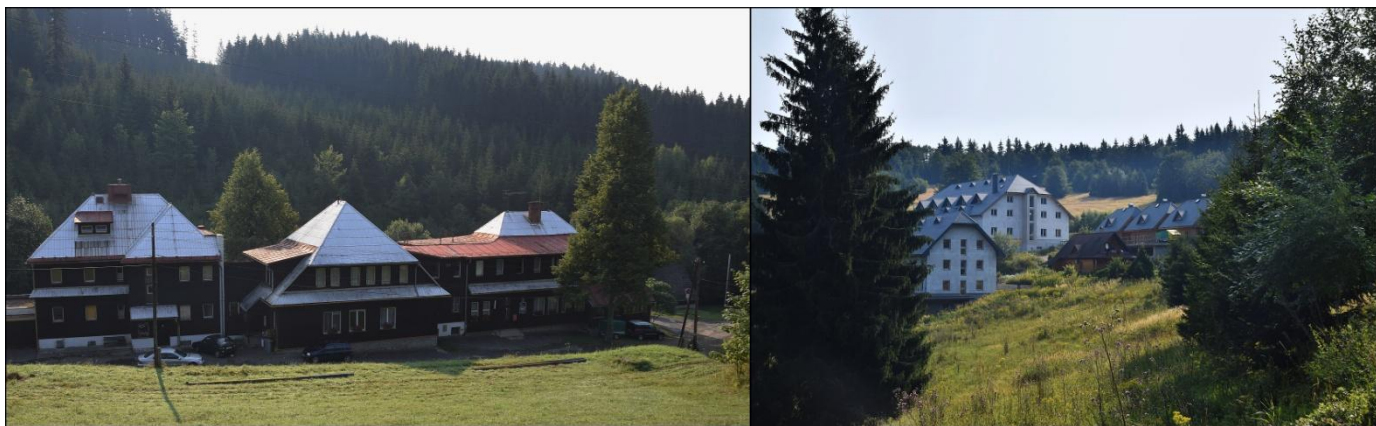
Rozhledna Miloňová.

Po zdolání rozhledny klesáme sjezdovkou do Leskové k autobusu. Ten míjíme a odcházíme do místní restaurace. Máme kliku, hrozný liják nás zastihuje v hospodě. Přejíždíme do Velkých Karlovic a odbočujeme po úzké silničce k chatě Karolinka, kde cesta končí. Spíme po dvou až sedmi, vaří výborně. Bazén u chaty láká ke koupání.

Sobota 15.8. Velký Javorník

Krásná hřebenová trasa začíná výjezdem na slovenská Kasárna.

Chata Karolinka

Kasárna

Řidič musí couvat zpět na hlavní silnici, odkud po silnici k rozcestníku Butorky 982 m a odtud stoupáme krásnou trasou s výhledy na Velký Javorník 1072 m, svačíme a skupinové foto. Skupina B jde k chatě Kyčerka, pivo, autobus. Odjíždíme pro skupinu A na parkoviště Vranča.

Portáš

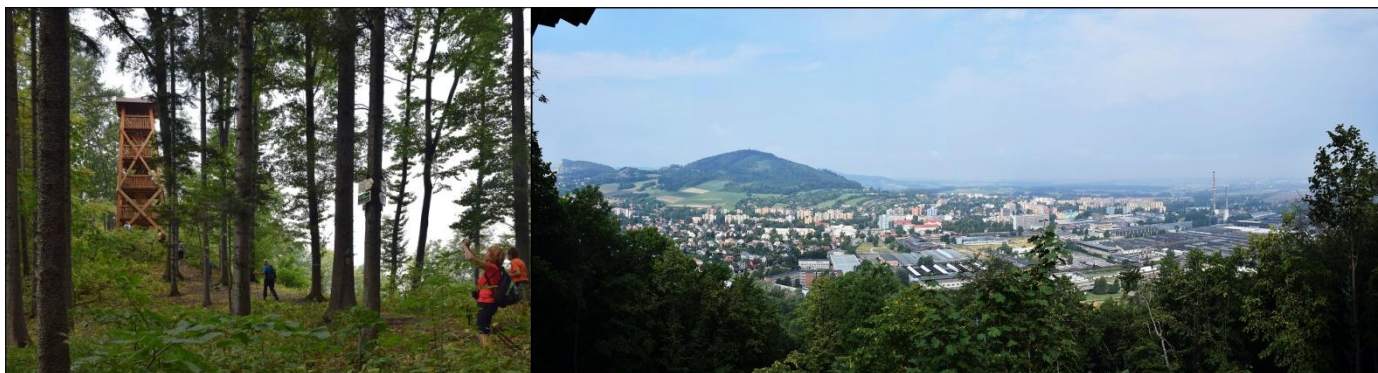
Na Stracenci

Odjezd na Karolinku, po večeri zpěv s harmonikou podle zpěvníků připravených skupinou zpěváků pod vedením pí. Žabokrtské.

Neděle 16.8. Kopřivnice, Soláň

Dělíme se na dvě části. Skupina B odjíždí do Kopřivnice, zastavuje u koupaliště a stoupá k Bezručově rozhledně, poté stoupáme k vyhlídkovému Raškovu Kameni. Krásná skála, sledujeme Kopřivnici, lomy a protější Červený kámen kam si část skupiny odskakuje. Prudce klesáme k hradu Šostýn a k restauraci, pivo, polévky, obědy.

Kopřivnice

Raškův kámen

Odjíždíme k muzeu Tatrovek. Hodně dlouho jej procházíme, obdivujeme auta.

Muzeum Tatra v Kopřivnici

Muzeum Emila a Dany Zátopkových v Kopřivnici

Skupina A vystupuje na Soláni a jde z Čartáku na Tanečnicu 912 m a vrací se na chatu. Večer zpšv.

Pondělí 17.8. Pulčínské skály

Odjíždíme do Pulčínu . jdeme krásnou vesničkou s překrásnou hospůdkou a stoupáme podle studánky na Pulčínské hradisko 773 m. Klesáme na cyklostezku a vracíme se do Pulčína.

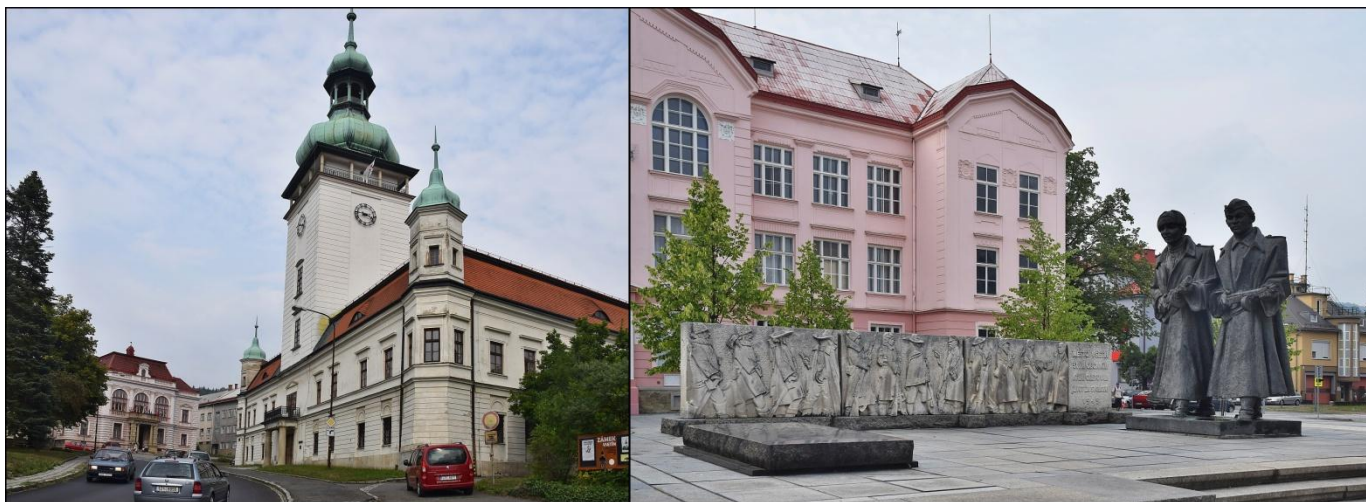
Pulčínské skály

Cesta vyhlídková a tak fotíme a kocháme se vyhlídkami na skály. Ta pěkná hospůdka nás neobsluhuje a tak přecházíme do jiné k autobusu. Tam pivo, polévky. Přejíždíme do Lidečka a zdoláváme od silnice Čerovy skály. Výstup náročný, ale stál za to.

Čertovy skály

Odjíždíme do Vsetína, zámek , radnice, park, náměstí.

Vsetín

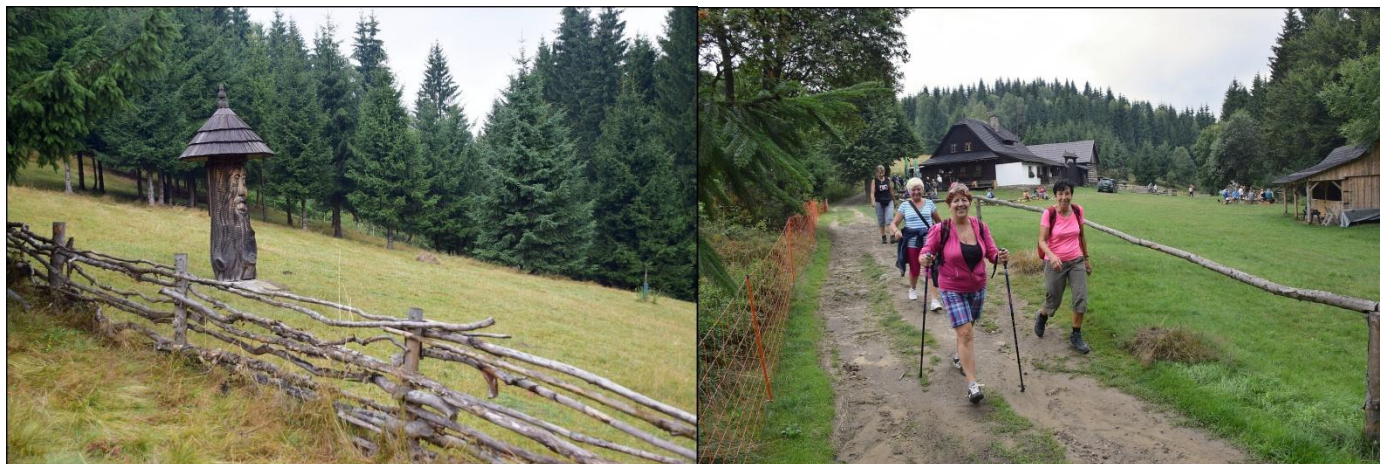
Úterý 18-8-Soláň

Z Čartáku na Soláň. Navštívujeme kostelík – informační středisko, fotíme dřevěné skulptury, pokračujeme na Hutisko 858 m na Kotlovou na Benešky 876 m.

Soláň

Překvapením je dřevěná salaš kde točí pivo a výborné. Dělíme se. B odchází po žluté prudkým klesáním podle rxbníků a pěkných chalup do Karlovic. Tam přivoláváme autobus, protože prší. Skupina A klesá do Hutiska, kde je z hospody v prudkém lijáku.

Fojtka v Hutisku

Nakládáme. Večer s harmonikou se opět vydařil.

Středa 19.8. Javoříčko a Bouzov

Odjíždíme domů a míříme do Javoříčka. Podle památníku stoupáme do jeskyně. Volíme velký okruh a moc se nám líbí.

Javoříčko památník

Javoříčko vstup do jeskyně

Popojíždíme k hradu Bouzov, prohlídka hradu. Pěkné.

Bouzov hrad

Bouzov

Závěr patří Lošticím a nákupu sýrů

Zájezd se vydařil, těšíme se na setkání u Beků.

Zapsal: Josef Holec

Foto: Josef Rak

Cyklozájezd Kčt Solnice na Pálavu

Pálavské vrchy

17. – 20.9.2015

16 turistů + řidič s manželkou

1.den:

Dne 17.9.2015 jsme vyjeli na cyklovýlet na Pálavu. V počtu 16 osob + řidič s manželkou, jsme dojeli kolem 11.00 hodiny do Strachotína, kde jsme se ubytovali ve stejnojmenném penzionu. Sice pan majitel byl trochu svérázný, ale penzion měl hezký a hlavně jsme ho měli jenom pro sebe, což bylo fajn.

Byl krásný slunečný den, a tak po chvíli odpočinku a kávy jsme se vydali na první cyklovýlet do nedaleké vesničky Zaječí. Cestou jsme se stavili v Dolních Věstonicích a navštívili muzeum Věstonické Venuše. Zároveň jsme ochutnali poprvé na výletě burčák, který se prodával na každém rohu. Pak jsme dál pokračovali podél Novomlýnských nádrží do Zaječí, kde našim cílem bylo Vinařství U kapličky (zde se natácel seriál Vinaři). Cestou jsme se ještě zastavili u Památníku u Nových Mlýnů, kde v roce 1936 zahynuly děti při školním výletě. Cesta do Zaječí ke Kapličce byla do kopce a za úmorného tepla, takže jsem si v cíli dali 2 hodiny pauzu a relax v krásném komplexu s nádhernou vyhlídkou do okolí. Někteří silní

jedinci toho však měli málo, a tak vyrazili ještě na rozhlednu v Zaječí, která byla na protilehlém kopci. Potom jsme se společně vraceli opět kolem Novomlýnských nádrží do Strachotína. Večer jsme neorganizovaně vyrazili na obhlídku Strachotína a jeho vinných sklepů.

Vinařství U kapličky

Zaječí

2.den:

Cílem druhého dne byl Janův Hrad a Lednice. Ráno jsme všichni společně vyjeli do Lednice k Janovu Hradu. Opět byl krásný slunný den, ale už ne tak teplý. Cestou jsme navštívili výstavu soch z písku, která byla na začátku Lednického areálu. U Janova Hradu jsme si dali 3 hodinový rozchod, respektive rozjezd.

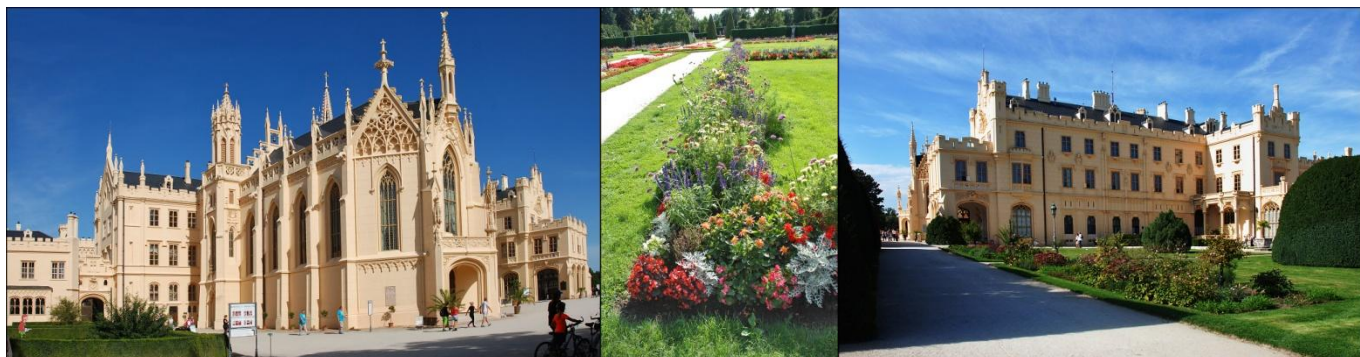

Janův hrad

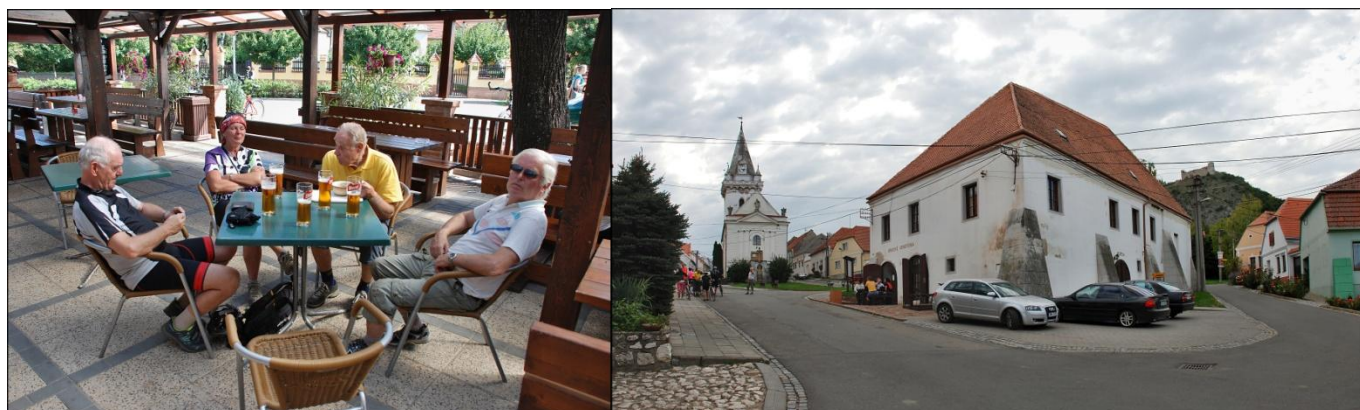
Někdo se jel projet do Lednicko-Valtického areálu, někdo se kochal krásami Lednického zámku a jeho parku a někdo trávil čas v místních hospůdkách u burčáku. V 15.00 byl společný odjezd do Strachotína. Cestou jsme se zastavili v malebné vesničce Pavlov (dějiště seriálu Vinaři), nad kterou se majestátně tyčí pálavský vrch s Dívčím hradem. V místní vinotéce jsme udělali degustaci vína a burčáku a v dobré náladě jsme se vrátili do našeho penzionu ve Strachotíně. Cestou nás skropilo pár kapek deště, ale na náladě nám to neubralo. Večer si každý opět vyrazil za tím svým burčákem, obzvláště červený nám moc chutnal.

Tři Grácie

Lednice

Pavlov

3. den:

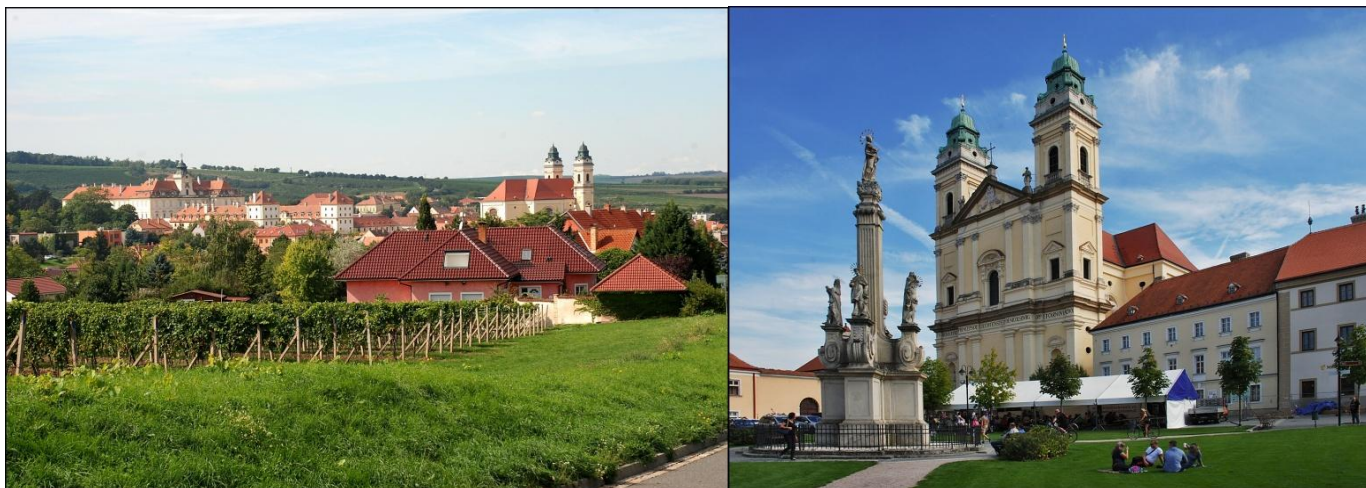
Cílem třetího dne byl výjezd do Rakouska do Drasenhofenu. Pan řidič nás vyvezl za hranice a domluvili jsme se, že nás bude čekat ve Valticích. Tam se pak každý rozhodne, zda dojedete do Strachotína na kole nebo už autobusem. Počasí nás ani dnes neklamalo, takže bloudění po Rakousku nám ani tak nevadilo. Krásné cesty rakouskými vinicemi, které byly zality zářivým sluncem, zrající hrozny vína a výhledy do Česka na Mikulov a Svatý kopeček, to vše nechalo rychle zapomenout na sem tam špatné odbočení. Cestu Rakouskem jsme si prostě užívali, přestože byly nějaké problémy s ventilkami a dofukování kol.

Mikulov z Rakouska

Kolem poledne jsme dojeli do Valtic a zde jsme se rozdělili na dvě skupiny. Ty, co dojeli až do Strachotína na kole. A ty, co dali přednost návštěvě Valtického podzemí, burčáku, cimbálovce na náměstí a vrátili se autobusem. Každý si to užil po svém a ke své spokojenosti. Večer jsme se dohodli, že jelikož to je již poslední večer, tak vyrazíme maximálně na večeri a potom se všichni sejdem v penzionu a konečně si společné popijeme a zapějeme.

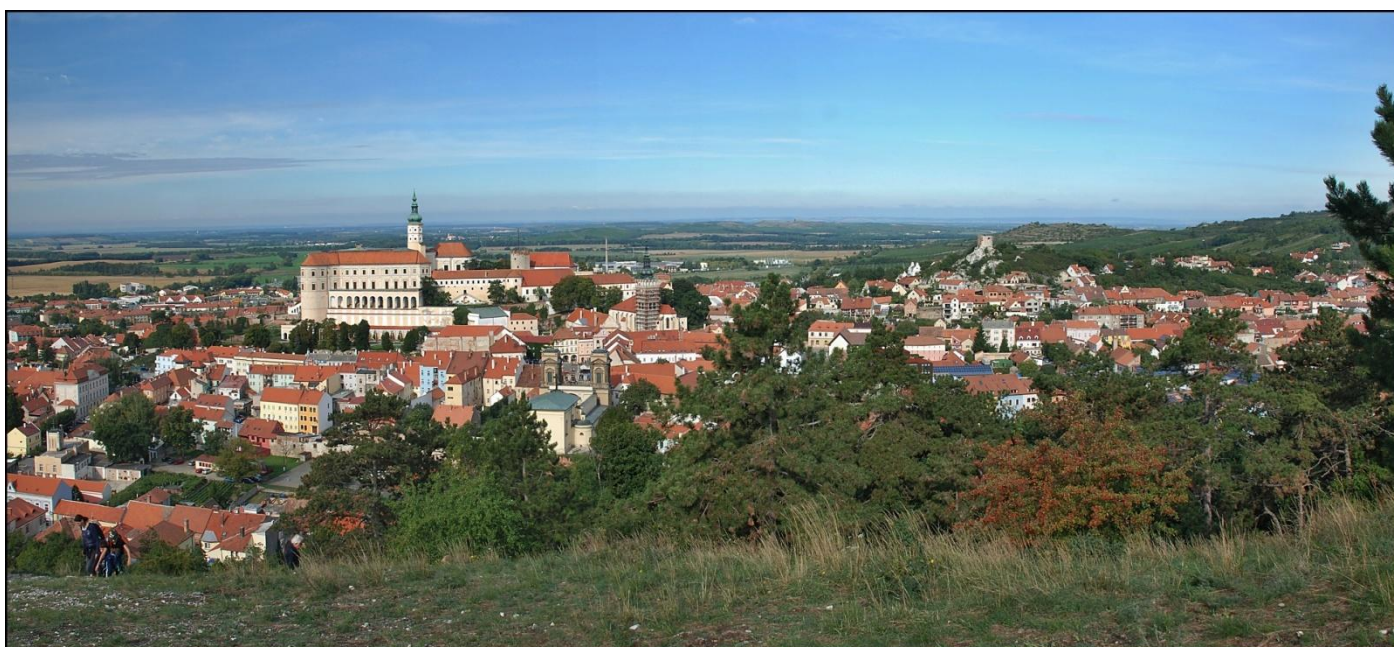

Valtice

NPR Lednické rybníky

4. den:

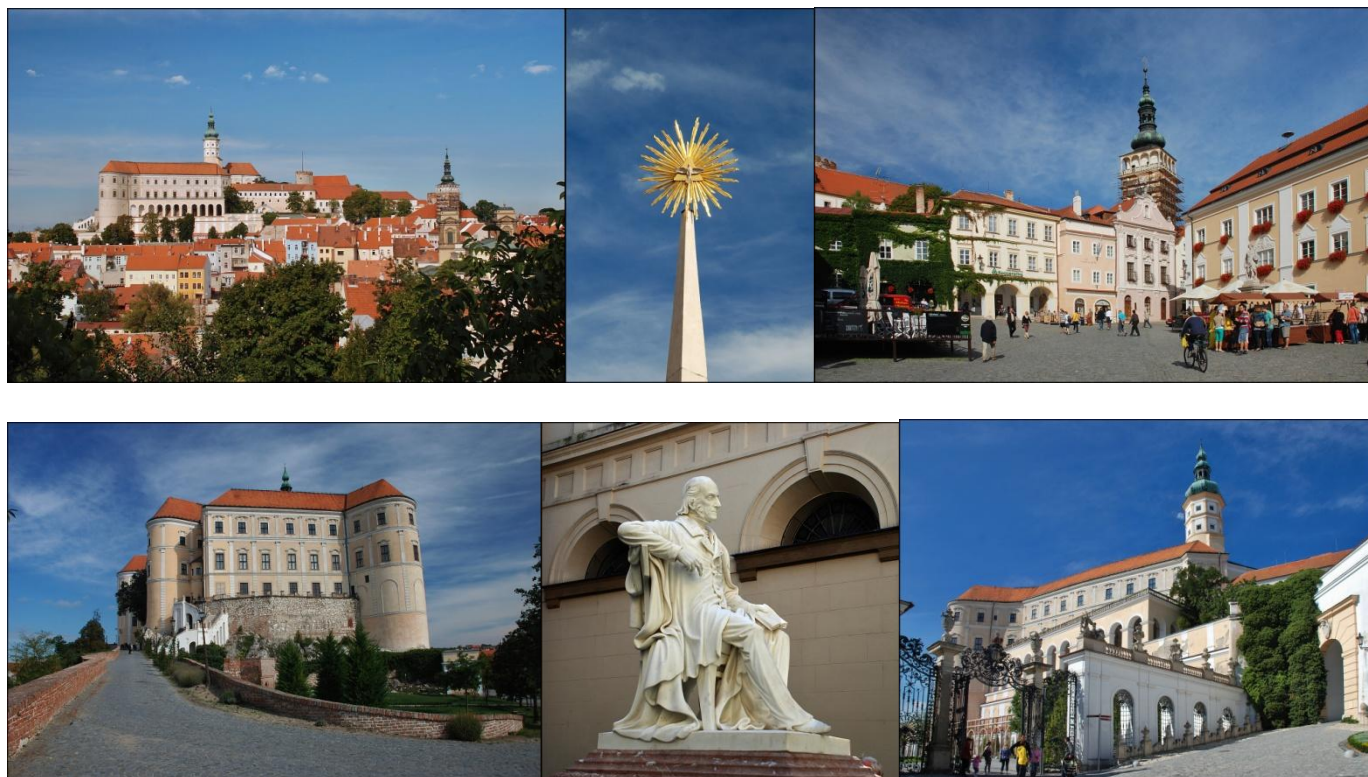

Mikulov

Programem čtvrtého dne byla návštěva Svátého kopečku, Mikulova, ochutnávka ve sklípku U jezírka ve Vrbici a návrat domů. Ráno jsme se sbalili, rozloučili se Strachotínem a odjeli do Mikulova. Tři děvčata vyrazily na kole a my ostatní jsme se již hodili do gala a jeli autobusem. Pan řidič nás vysadil v Mikulově a my jsme uskutečnili přechod Svátého kopečku, vždyť jsme přece turisti. Potom jsme si prohlédli náměstí a zámek v Mikulově, nakoupili poslední burčák a jeli do Vrbice u Velkých Pavlovic.

Svatý kopeček u Mikulova

Tam jsme měli domluvenou ochutnávku u strýca Tomešky ve sklípku U jezírka. Strýcu nám provedl ochutnávku vína z vinařství Horák s velmi odborným a zajímavým výkladem. Kdo chtěl, tak si zakoupil víno domů. Udělali jsme poslední fotografie, naposledy se rozhlédli po vinařském kraji, nastoupili do autobusu a jeli domů.

Vrbice u Velkých Pavlovic

Výlet se nám všem moc líbil. Teď nám už zbyly jen vzpomínky na krásný kus světa, plného vína, burčáku, památek a dobrých lidí. Vše bylo umocněno krásným počasím a spolehlivým panem řidičem, který nás bavil, navigoval na kolech a všude bezpečně dovezl. Děkujeme.

Výlet KČT Solnice na Křivoklátsko

Vedoucí: Josef Holec

53 turistů

13. – 16. května 2016

Ubytování: penzion Ludmila, Roztoky u Křivoklátku

Vyjíždíme v 5 hodin z Rychnova, Solnice, Kvasiny, Skalka, Dobruška, Náchod a jsme všichni. Cíl Svatý Jan pod Skalou. Předpověď je hrozná, ale naštěstí nevychází, je pěkně, slunce, modrá obloha. Zastavujeme ve Svatém Janu, kostel se nám podařilo otevřít i s výkladem, jeskyně poustevníka je rozsáhlá, ve vápenci vyhloubená. Vedlejší zámek je nyní sídlem Vyšší pedagogické školy a je trochu omšelý.

Svatý Jan pod Skalou

Stoupáme hodně strmě po červené na vyhlídku, podle kaple. Vyhlídka nás odměňuje výhledy na Sv. Jan pod námi, okolní vápencové skály. Odbočujeme po vrstevnici listnatým lesem k vápencovým Salvayovým lomům. Úzkokolejná železnička s párou v pátek 13. nejezdí, tak obhlížíme hluboké, vyrubané lomy, výstavu různých typů vápence a okolní listnatou krajinu.

Klesáme do Bubovic pod Doutnáčem 433 m korytem potoka k Bubovickým vodopádům. Ty přelézáme po řetězech, vody v nich ale mnoho není. Od Kubrychtovy boudy, kolem vyschlé Královny studny dlouze a táhle stoupáme k Dubu sedmi bratří před Karlštejn. Vítá nás útulná hospůdka, jídlo, pivo a stoupáme na hrad Karlštejn.

Karlštejn

Prohlížíme zvenčí a odjíždíme ještě k lomu Velká Amerika, kam družstvo A přichází pěšky. Fotíme úžasnou jámu s jezírkem, poté odjíždíme přes Loděnici a Beroun do penzionu Ludmila v Roztokách u Křivokláta. Penzion je u Berounky, krásné okolí s chatami, skalami. Ubytování pěkné, vepřo, knedlo, zelo. Seznamovací večírek s kytarou v jídelně.

Lom Velká Amerika

V sobotu odjíždíme autobusem na rozhlednu ve Velké Bukové. Rozhledna pěkná, výhledy na okolní žlutá pole. Po návštěvě vycházíme směr Křivoklát. Procházíme upravenou obcí a stále klesáme lesem do Křivoklátu. Ten je pod námi fotogenický.

Rozhledna Velká Buková

Křivoklát

Prohlížíme hrad zvenčí i zevnitř, poté stoupáme příkře na vrstevnicový hřeben Brdo, prý podle včel. Krásná procházková trasa listnatými lesy, s občasnými výhledy na Berounku a okolní vesnice pod námi. V Pískách nacházíme zelenou značku a prudce klesáme několik kilometrů k Berounce. Trasa podle Berounky je nádherná, slunce, modrá obloha, chaty se značkami výše povodně z roku 2002. Některé zahrádky i s palmami a kytkami. Konečně Zbečno. Vítá nás Hamousův statek s pekárnou a pekařem. Chleba je ale už prodán, tak útulná hospoda.

Zbečno

Zbečno stará pekárna

Vodní nádrž Klíčava

Odjíždíme do Lán, prohlížíme nádherný, upravený park, do zámku nemůžeme, prezident právě přijel. Tak jízďárna, kostel a přejíždíme k Lánskému hřbitovu k hrobu TGM, Jana Masaryka, Charlotty a Alice. K večeři čína, večírek nevyšel, každý se ještě procházel.

Lány

Lány hrob T.G. Masaryka

Neděle nás vítá hrozným ochlazením. Přívozem se převážíme k domku Oty Pavla s muzeem, moc pěkné. A družstvo vychází z Nezabudic do Skryjí, družstvo B navštěvuje vyhlášenou hospůdku U rozvědčíka, grog a polévka a odtud pěšky podle Berounky s výhledy na okolní skaliska, hrad Týřov.

Pamětní síň Oty Pavla

Od mostu přes Berouнку prudce stoupáme nalezištěm trilobitů, nic nenacházíme, tak ve Skryjích navštěvujeme Barrandovo muzeum a v hrozném chladu utíkáme do hospody na polévku. Ještě Kozí farma, nakupujeme sýry.

Nezabuzice

Skryje most přes Berounku

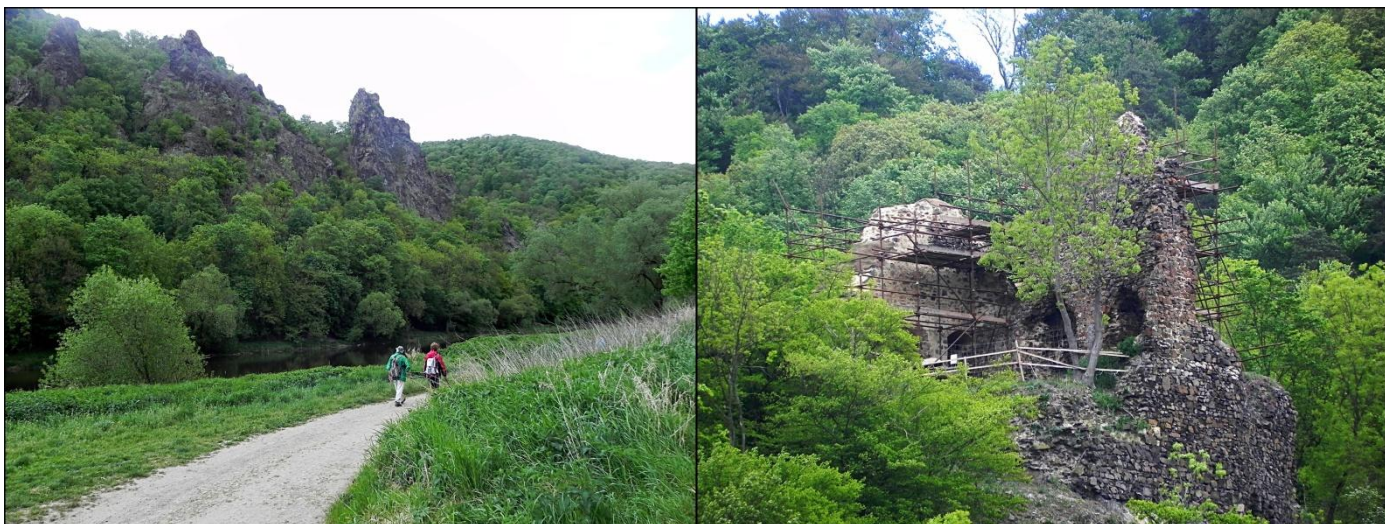
Skryje

Odjíždíme do Rakovníka. Náměstí, radnice, farní dóm, muzeum se Zikmundem Winterem a golemem. Dvě věže, muzeum hraček, ale hrozná zima, dokonce chumelí a tak všichni prcháme do cukrárny. V Ludmile kuře, brambor. Pro zimu není nálada se večer procházet, většina sleduje hokej.

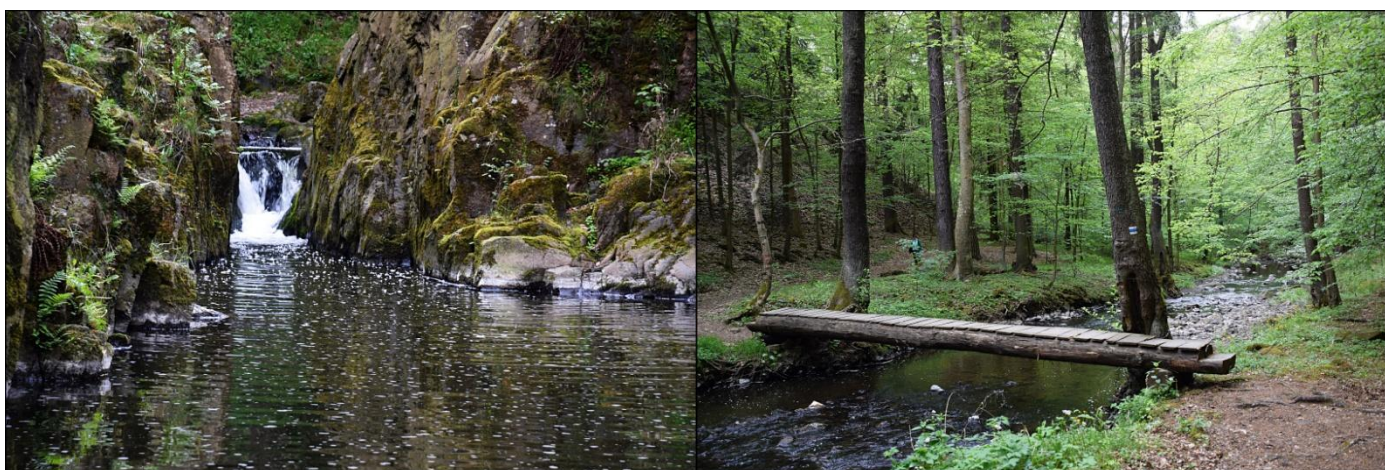

Rakovník

V pondělí přejíždíme do Skryjí. Jakmile vylezeme z autobusu déšť, kroupy, chlad. Některé turisty to odrazuje, vrací se do autobusu. Většina pokračuje, počasí se mění je krásný den, otepluje se. Po modré značce lesy přicházíme ke Skryjským jezírkům a vodopádům.

Týřov

Skryjský vodopád

Dobýváme jej přelézáním ska l a lávek, odpočíváme a svačíme. Opět přelézáme skálu a krásnou stezkou se dostáváme k Podmokelskému mlýnu. Zde televize cosi natáčí a protože je pěkně , pokračujeme podle řeky dál k mlýnu Jankovskému a Ostroveckému. Družstvo B stoupá do Ostrovce, kde je autobus a odjíždí do Nižboru k setkání s družstvem A. Ochladuje se, začíná pršet, tak jedeme s pauzou u pumpy za Prahou domů. Náchod s chumelenicí, Dobruška, Rychnov.

Výlet překrásný, počasí vyšlo, parta výborná. Díky všem.

Zapsal : Josef Holec

Foto: Josef Rak, Tomáš Jan

Cyklozájezd Labská cyklostezka Praha - Děčín – Drážďany – Míšeň

Ve spolupráci s CK Hoška – Tour Lázně Bělohrad náš KČT uspořádal ve dnech 10. – 14.8.2016 na základě zájmu svých členů o cykloputování cyklozájezd Praha – Děčín – Míšeň. Ve středu dne 10. srpna jsme postupně nastupovali vč. uložení kol do cyklovleku v Dobrušce, Solnici, Rychnově n. Kn., Kostelci n. O. a v Hradci Králové do autobusu, abychom potom po dálnici dorazili na start našeho putování, které bylo u Vltavy v Praze-Troji.

Díky vzorným účastníkům zájezdu vše probíhalo přesně podle daného harmonogramu. CK nám jako průvodce přidělila manželé Janu

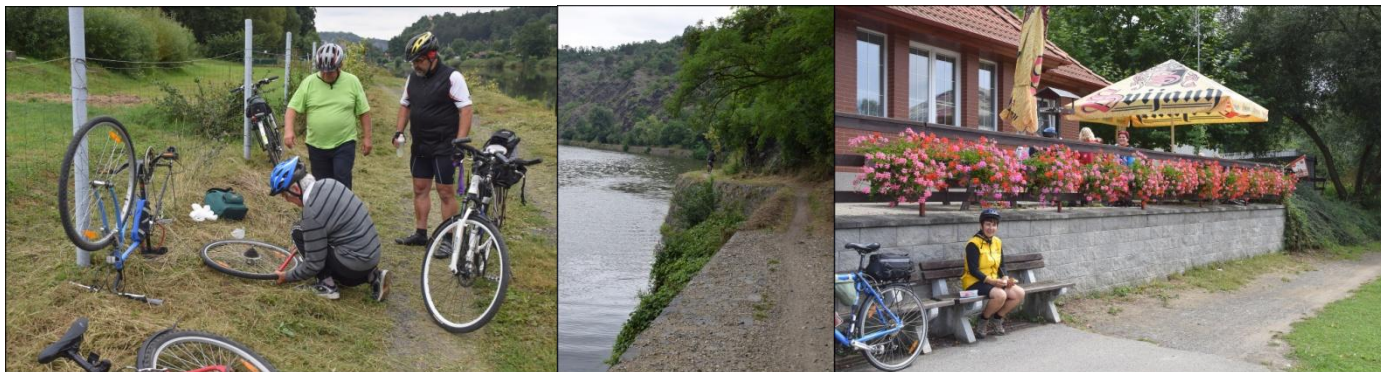
a Richarda Konířovi z Jičína, kteří nás již během cesty autobusem podrobně informovali o podrobnostech cyklozájezdu včetně všech zásad bezpečnosti a způsobu bezpečné jízdy po frekventovaných cyklostezkách.

Praha - Troja

Po vyložení kol a posledních instrukcích jsme krátce před jedenáctou hodinou vyrazili vedeni Janou na první část našeho cyklistického putování a to podél Vltavy směrem na Kralupy nad Vltavou. Jana nasadila dost slušné tempo a tak jsme jako dlouhý had projížděli naše první kilometry podél Vltavy a spousty hospůdek, které byly většinou zavřené, neboť byla středa, nebylo zrovna ideální počasí, ale mělo i to svou výhodu, že o víkendech velmi frekventovaná cyklostezka byla teď v podstatě jenom pro nás. Při první větší zastávce před městečkem Klecany jsme se dohodli, že dále neopustíme břeh Vltavy a nepojedeme po oficiální cyklostezce přes Klecany a Vodochody, ale pojedeme dál „na vlastní nebezpečí“ těsně podél Vltavy po neupravené stezce, kterou tvořil zářez

ve strmém břehu cca 3m nad řekou. Tento docela adrenalinový úsek jsme všichni šťastně překonali a dorazili na první občerstvení v útulné hospůdce naproti Libčicím nad Vltavou.

Potom jsme již bez problémů dorazili do Kralup n.Vlt., kde jsme měli zaparkovaný autobus a někteří si dali i poněkud pozdní oběd v hostinci. Jelikož se však blížil déšť vyrazili jsme postupně dál, většina po pravém břehu Vltavy na Veltrusy – pěkný zámek a dále již v nastávajícím dešti, jediném, který nás během putování potkal, jsme pokračovali na Lužec, kde většina použila přívoz na levý břeh a pěknou cyklostezku a někteří pokračovali až na křížení řeky teplovodem z elektrárny Mělník a překonali Vltavu po schodištích a lávce nad potrubím.

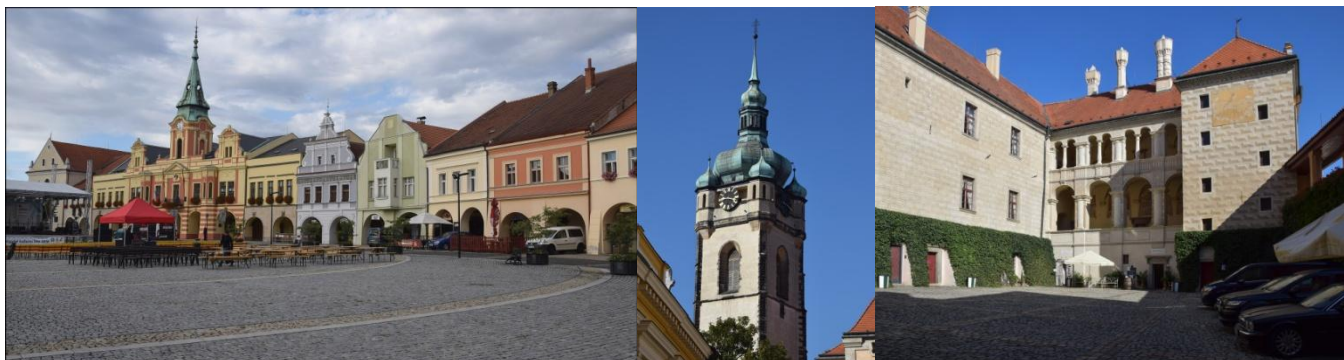

Dál už jsme pokračovali za sluníčka po krásné cyklostezce až do Mělníka, kde jsme přešli most pod zámek /tentokrát již poprvé přes řeku Labe/ a postupně dojížděli poměrně dlouhou trasou přes město do útulného hotelu Ludmila, kde jsme měli první ubytování.

Mělník

Druhý den našeho putování jsme po snídani, nezbytné instruktáži a kontrole kol popojeli k zámecké vyhlídce na soutok Vltavy a Labe, někteří si prohlédli podrobněji historické jádro města a dál jsme pokračovali po levém břehu Labe k zdálky viditelným komínům a chladícím věžím tepelné elektrárny Mělník, již jsme minuli v bezprostřední blízkosti. U výtoku náhonu z elektrárny bylo několik rybářů tvrdících, že je zde větší výskyt ryb z důvodu vyšší teploty vody.

Mělník

Elektrárna Mělník

V Dolních Beřkovicích jsme jeli kolem renesančního zámku s anglickou zahradou, v Račicích obdivovali vybudovaný veslařský areál s délkou 2,3 km a zpětným kanálem pro návrat lodí. Dál jsme pokračovali do Roudnice nad Labem, města vybudovaném na strmém ostrohu nad řekou, s bohatou historickou minulostí, barokním zámkem, pozůstatkem původního opevnění – věží a rozhlednou Hláška s krásným „leteckým“ výhledem a v minulosti velmi strategickým mostem přes Labe. Roudnice je také jedním z výchozích bodů putování na horu Říp, jež je odtud vzdálena 4,5 km. Po prohlídce města účastníci pokračovali právě přes tento most na pravý břeh a po cyklostezce do Litoměřic, většina však použila přívozu u obce Libotenice a po cyklotrase ještě zajela do města a zároveň pevnosti Terežín.

Terezín

Litoměřice

Po příjezdu do Litoměřic zbylo ještě dost času na prohlídku tohoto krásného města se spoustou památek včetně zachovalého městského opevnění kolem historického jádra města. Ubytování v hotelu Labe bylo perfektní, tento jedenáctiposchodový hotel umožňoval ve vyšších patrech pěkný rozhled na město a okolní vrcholky Českého středohoří.

Litoměřice

Třetí den jsme vyjeli městskou zástavbou k litoměřickému zámku, někteří si ještě prohlédli horní historické náměstí, následně jsme sjeli na most před Labe a po levém břehu pokračovali po pěkné asfaltové cyklostezce, první zastávkou bylo vinařství ve Velkých Žernosekách, kde se vinná réva pěstuje již od 12. století, někteří ochutnali zdejší vyhlášené víno zrající v historických sklepích vybudovaných již při založení vinic mnichy cisterciáky. Dále jsme pokračovali po pravém břehu řeky a po vjezdu do hlubokého údolí, kterým Labe vstupuje do Českého středohoří, tzv. Porta Bohemica jsme ještě odložili kola a pěšky vystoupali na vyhlídku Kalvarie / Tři kříže/, odkud byl nádherný výhled na sevřené údolí Labe, které je důležitou vstupní branou do Čech a dnes i významnou dopravní tepnou včetně pěkné cyklostezky.

A to již se před námi objevuje hrad Střekov vybudovaný na temeni mohutné znělcové skály králem J. Lucemburským již kolem roku 1320. Jedná se o jednu z nejlépe dochovaných hradních zřícenin v ČR a pro nás bylo také důležité, že jeho silueta je již po staletí symbolem

města Ústí nad Labem, kde jsme odbočili a projeli se na kolách zámeckým parkem.

Střekov

Po sjezdu k řece jsme pokračovali po pravém břehu Labe do Velkého Března, kde jsme po prohlídce zámeckého parku a asi dvou zde v této době konaných svatebních obřadů zamířili urychleně do stánku u známého pivovaru, kde jsme se občerstvili různými druhy zdejšího Březňáku.

I když se některým odsud moc nechtělo, čas kvapil a museli jsme pokračovat do cca 25 km vzdáleného Děčína. Naštěstí počasí přálo a navíc cíl třetího dne našeho cyklistického putování byl v hotelu Formule

situovaném v části Nebočasy, zhruba pět kilometrů před středem města. Tak jsme tam v pohodě dorazili, někteří dokonce ještě vyrazili na prohlídku Děčína. Hotel Formule s kempem se nacházel v klidném prostředí a výhodou bylo i venkovní kryté posezení. Zde konečně přišla na řadu i Ríšova kytara, pan průvodce je povoláním učitel a tak jsme v rámci asi tříhodinové „hodiny zpěvu“ přezpívali mnoho pěkných písniček a tím si i zpestřili pobyt a celý zájezd. Začali jsme country písněmi a skončili lidovkami, upozorňuji, že nikdo nedostal od Ríši „pětku“ a všichni byli spokojeni.

Po pěkném vyspání a vydatné snídani v útulném prostředí hotelu Formule, po seznámení s další trasou a jako vždy předanými podrobnými mapkami trasy od našich průvodců jsme vyjeli na další, v pořadí již čtvrtou etapu našeho putování a to nejdříve na děčínský zámek, původně dřevěné hradiště z roku 1128, kde jsme po poměrně náročném a strmém výjezdu od řeky na nádvoří zámku absolvovali prohlídku krásně upravené zámecké zahrady s pěknými a voňavými růžemi různých odrůd. Po sjezdu k řece jsme pokračovali po levé straně řeky k přívozu pod obcí Dolní Žleb, která je nejseverněji položenou obcí v ČR. Tato lokalita byla až do 19. století postrachem plavců pro množství skalisek v řečišti Labe, proto se zde také nachází socha sv. Vojtěcha, patrona plavců. Pro nás bylo však nejdůležitější kvalitní občerstvení v hostinci pod strmou skálou u přívozu, byla to taková super rychlá samoobsluha s polévkami ve velkých bandaskách na stole s cedulkou „Nalejte si sami“, takovou výbornou kulajdu nebo gulášovku jsme opravdu už dlouho nejedli. No je to tady známé občerstvovací místo, nakonec poslední na cyklostezce na našem území před vjezdem do SRN, hostinec tu na Labi údajně existoval a je doložen již v roce 1515, ještě před osídlením vlastní obce. Po vydatném občerstvení jsme pokračovali směrem na lázeňské město Bad Schandau, ještě jsme přes řeku zhlédli poslední lokalitu na našem území Hřensko.

Děčín Pastýřská stěna

Děčín Růžová zahrada

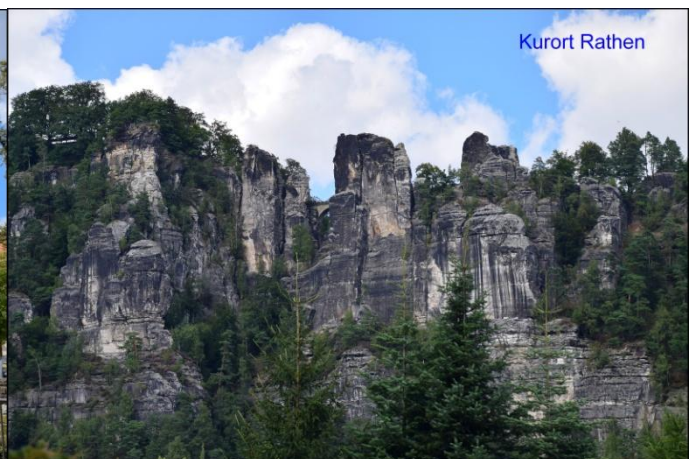

No a jelikož byla sobota a pěkné počasí, frekvence cyklistů na stezce postupně houstla a museli jsme jet opravdu opatrně, aby nedošlo k případným kolizím, hlavně s protijedoucími cyklisty. Po opatrném průjezdu nábřežím města Bad Schandau, kde se konaly nějaké slavnosti a bylo zde množství lidí jsme zdálky uviděli již známou stolovou horu Königstein, na které byla vybudovaná nedobytná pevnost. Ve stejnojmenném městečku pod pevností jsme se zastavili na malé občerstvení, kdy většina ochutnala zdejší zmrzlinu.

Po této přestávce jsme pokračovali dál po levém břehu atraktivním úsekem pod strmými skalními útesy Saského Švýcarska s výhledy na různé pískovcové skalních útvary. Postupně jsme dorazili do cílového místa sobotní etapy města Pirna. I když jsme na druhém břehu viděli náš autobus, vyrazili jsme ještě na prohlídku historického jádra města, které bylo za II. světové války ušetřeno, na rozdíl od blížkých Drážďan, veškerého bombardování. Město je moc pěkné, po prohlídce jsme přešli po mostě na druhou stranu řeky, občerstvili se u řidiče a uložili kola do vleku. Příjemně unaveni jsme pohodlně projížděli pěknou krajinou zpět do Děčína do již známého hotelu Formule, kde jsme strávili tentokrát již poslední noc našeho výletu.

Večer jsme si opět zazpívali při kytáře a písničkách našeho průvodce Ríši /opět skvělé/, navíc jsme využili i nabídku hotelu a zkonsumovali nabízené lahůdky zhotovené na grilu.

V poslední den našeho cyklovýletu jsme se rozloučili s hotelem Formule a autobusem se přepravili na start na již nám známé místo na nábřeží města Pirna a odsud po vyložení kol a přejetí mostu jsme pokračovali po levém břehu do města Radebeul a dále kolem několika romantických zámečků jsme přes řeku shlédli barokní zámek Pillnitz.

Dále jsme pěknou krajinou dorazili na předměstí města Drážďany, kde jsme si udělali krátkou přestávku na občerstvení. Po příjezdu do Drážďan jsme prošli s koly historickým centrem města

a shlédli některé známé památky za odborného výkladu naší průvodkyně Jany Konířové.

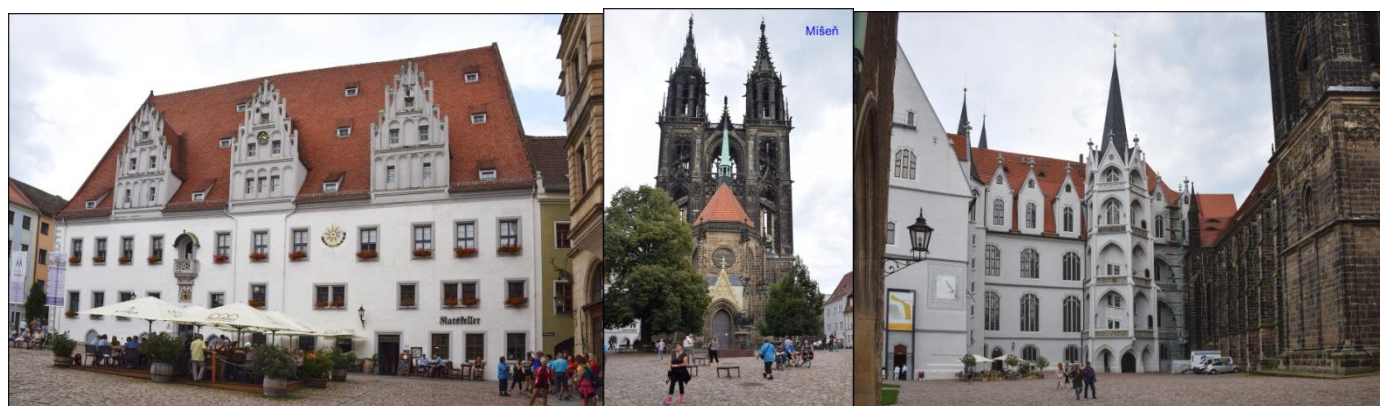

Drážďany

Po prohlídce jsme našli náš čekající autobus a občerstvili se chlazenými nápoji u řidiče. I když jsme byli zhruba v polovině naší trasy a panovalo teplo, nikdo nevyužil možnost odvozu do Míšeň, našeho definitivního cíle. Závěrečných asi 26 km jsme tedy projížděli společně vinařskými vesničkami a pěknou krajinou zrychleným tempem, abychom včas vyjeli autobusem k domovu. Ani jsme se nenadáli a již jsme zahlédli věže města Míšeň, kam jsme dorazili již krátce před čtrnáctou hodinou. Po uložení kol do cyklovleku jsme se pěšky vydali ještě na hodinu a půl dlouhou procházku do romantického historického centra města, za odborného výkladu naší průvodkyně Jany.

Náš cíl Míšeň 290km.

Stálo to opravdu za to, je to moc pěkné město, kde se údajně vyráběl nejstarší porcelán v Evropě. Spokojeni s prohlídkou města i celkovým průběhem našeho cyklovýletu podél řeky Vltavy a Labe jsme potom nasedli po patnácté hodině do autobusu a odjžděli tentokrát po trase Míšeň – Děčín – Č.Lípa – Ml.Boleslav – Jičín – Hr.Králové atd., cestou jsme se mohli kochat zase jinou krajinou a objekty. V nákupním centru u Ml. Boleslavi jsme se ještě naposled společně občerstvili, v Jičíně se rozloučili s pocity díky s našimi milými průvodci Janou a Richardem Konířovými, díky našemu spolehlivému řidiči Standovi Škaloudovi dorazili šťastně do Hradce Králové a rozvezli postupně všechny účastníky do cílových lokalit.

Statistika a celkové zhodnocení cyklozájezdu:

Počet účastníků 32, z toho 17 členů KČT odbor Solnice

Počet najetých km cca průměr 290km

V rámci celkového hodnocení jsme jeli převážně po kvalitních cyklostezkách, naši průvodci za CK Hoška-Tour manželé Konířovi skvělí, ubytování a snídaně kvalitní, autobus pohodlný a řidič spolehlivý a plně profesionální. Pokud by někdo nebyl spokojen z poznávací části cyklozájezdu, je nutno si uvědomit, a zdůrazňovala to i několikrát naše průvodkyně Jana, že na podrobnou prohlídku a poznání některých navštívených objektů a lokalit by bylo zapotřebí i několika dní. I v tomto případě spojení cyklistiky na straně jedné a poznávání historických měst, objektů a umění na straně druhé není dokonalé a i u rekreační cykloturistiky asi vždy nakonec vítězí jízda na kole, dynamika, pohyb, prostě jak se říká vítr ve vlasech nad poněkud statickým poznáváním památek a uměním.

Naši průvodci

Zapsal: Tomáš Jan

Foto: Rak Josef